UKRAINIAN NEWS
The only Ukrainian Weekly West of Winnipeg
10967 - 97th Street
Edmonton 17, Alta, Canada
Phone: 422 - 5708

RETURN REQUESTED

Річна передплата в Канаді — $5.00
Окреме число: 15 центів

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
UKRAINIAN NEWS

18
ЛИСТОПАДА 1971
Число № 46
тижневик „УВісті" виходить щочетверга в Едмонтоні
РІК XLIII VOL. XLIII
NOVEMBER 18, 1971

Спільне пастирське послання

V АРХИЄПИСКОПСЬКОГО СИНОДУ УКАЇНСЬКИХ ЄПИСКОПІВ, ЩО ВІДБУВСЯ В ДНЯХ ВІД 31 ЖОВТНЯ ДО 5 ЛИСТОПАДА ПРИ ЦЕРКВІ ЖИРОВИЦЬКОЇ БОЖОЇ МАТЕРІ І СВЯТИХ МУЧЕНИКІВ СЕРГІЯ І ВАКХА В РИМІ

Високопреподобним і Всечесним Отцям Духовним, Преподобним Ченцям і Черницям та всім вірним Братам і Сестрам Помісної Української Католицької Церкви — мир у Господі і наше архиєрейське благословення!

1

Ми, зібрані Ваші Владики під проводом нашого Верховного Архиєпископа Кир Иосифа VII на V архиєпископському синоді у нашій старовинній церкві Жировицької Божої Матері і св. мучеників Сергія і Вакха, після її врочистого посвячення в неділю 31 жовтня 1971 р., відзначили 375-річчя Берестейської та 325-річчя Ужгородської уній Української Церкви з Апостольським престолом.

Пригадаємо Вам, Дорогі Брати і Сестри, що 18 жовтня за новим стилем (8 жовтня за старим стилем) 1596 року Київський митрополит Михайло Рогоза, враз із п'ятьма своїми владиками та трьома архимандритами, прилюдно проголосили і потвердили акт з'єднання Української Церкви з Апостольським престолом, у присутності представників папи Климента VIII, численного духовенства і представників української шляхти.

Цей урочистий акт був успішним завершенням дбайливих старань і заходів, що почались були 2 грудня 1594 р. заявою українських владик про свою готовість приступити до унії. Це повторено подібною заявою з 22 вересня 1595 р. та вкінці висланням, того самого року, до Риму представників української ієрархії в особах Владик Кирила Терлецького й Іпатія Потія. Дня 23 грудня того ж самого року, вони передали у Римі папі Климентові VIII заяву українських владик і зложене ними визнання віри.

Тоді Папа проголосив прийняття Української Церкви до єдности з Католицькою Церквою. Дня 7 лютого 1596 р. в осібному апостольському посланні Папа висловив свою радість з того приводу й доручив українським єпископам зійтися чимскорше на собор всієї Української Церкви, щоб всецерковно і всенародно започаткувати цю історичну подію.

І якраз Берестейський собор, що відбувся в жовтні 1596 р., був тим торжественним актом нової доби в історії нашої Церкви.

Цього року проминуло теж 325 літ від другої радісної хвилини в історії нашої Церкви, а саме Ужгородської унії, яку підписали разом закарпатські священики зі своїм владикою Василем Тарасовичем. Це стало також початком нової доби в церковному житті тої частини нашої країни, Закарпатської Руси, новий овоч Берестейської унії, тоді вже зрошеної кров'ю її мученика св. Иосафата (Кунцевича).

2

Чим же стала, Брати і Сестри, Берестейська унія в житті Української Церкви?

Отож у розумінні її творців та унія була приверненням первісного християнства на землях України, бож 23 лютого 1596 р. Папа врочисто потвердив всі існуючі права Української Церкви. І так, Дорогі Брати і Сестри, наша Церква знайшлась знову при обильному джерелі Христової Церкви, трискаючому з Петрової Скали, зберігаючи при тому всю велич і красу нашого власного українського обряду й устрою.

Унія мала стати не лише основою для створення українського патріярхату в одній Христовій Церкві, але також осередком східного католицтва для всього слов'янського Сходу. Зокрема, під оглядом обрядової духовости, унія забезпечувала Українській Церкві почесне місце між усіма іншими помісними Церквами Сходу та в лоні Вселенської Церкви.

Та, на жаль, наші сусіди зі Сходу постановили за всяку ціну нищити унію з її благословенними наслідками для нашого народу.

Ось як зворушливо описує це Папа Пій XII з нагоди 350-річчя унії: „Війська російської цариці ..." насильно зброєю загарбали багато церков, а священиків, що не хотіли покинути свою віру, в'язнили, дошитували, сікли нагаями, запроторювали в тюрми, мучили жорстоко голодом, спрагою, холодом".

Цей самий Папа з подивом говорить про 160 священиків, які за свою віру були вивезені у глибоку Росію, позамикані по манастирях, та не дали відвести себе від своєї католицької віри ані голодом, ані знущанням. З не меншим подивом Папа Пій XII згадує про мешканців села Притули на Холмщині, які в оборону своєї Церкви зробили зі себе наче живий мур довкола церковного будинку, без огляду на катування і знущання, і накінець подає: «Є надія, що тих мучеників за віру колись можна буде причислити до ряду блаженних».

Не треба Вам довго згадувати, Дорогі в Христі Брати і Сестри, про нищення унії на цей раз не царським, а безбожним східним сусідом, за Вашого життя в цьому столітті. На так званому «Львівському синоді» 1946 р. і 1950 р. на подібному «синоді» в Пряшеві, Московська Церква вимогла на деяких наших отцях, під натиском поліції, зірвання і скасування Берестейської унії та насильне підчинення нашої Церкви Москві.

Посеред нас знаходиться тепер на волі, але зі слідами-стигмами на своєму тілі, свідок і страдалець, який разом із сотнями священиків, монахів і монахинь та тисячами вірних, карався в нечувано жахливих умовинах за вірність унії. Його голос недавно могутньо гомонів на теперішньому всесвітньому папському синоді та пригадував світові ту Церкву і той народ, які страждають за свої релігійні переконання в час, коли голосно підноситься з усіх-усюдів клич людського сумління за свободу релігійних переконань і за гідність людини.

3

Українська Католицька Церква, Дорогі Брати і Сестри, від самих своїх початків існувала і діяла як одна з помісних Церков у формі верховного архиєпископства. Цей факт потвердив Св. Отець Папа Павло VI 23 грудня 1963 р., заявляючи, що Київсько-галицький митрополит є верховним архиєпископом, бо при віднові Галицької митрополії Папа Пій VI 24 лютого 1807 р. переніс на Галицьку митрополію права і привілеї Київської митрополії.

Вкінці II Ватиканський Собор пригадує Східним і Західним Церквам, «що вони мають право і обов'язок рядитися своїм окремим правопорядком, та постановляє, щоб права і привілеї патріярхів, а тим самим архиєпископів, стали обновлені згідно з старовинними звичаями кожної Церкви та декретами Вселенських Соборів. А ці права і привілеї є ті, що існували в час єдности між Сходом і Заходом, хоч треба їх дещо пристосувати до сучасних обставин».

Якраз через таке пристосування до сучасних вимог наша Церква натрапляє на різні перепони, про які знаємо і які, Божою волею, вдасться, маємо надію, з часом поконати.

В обличчі тих самих сучасних обставин та вимог

(закінчення на 2 стор.)

ДЕМОНСТРУВАННЯ НА ЛЕТОВИЩІ. — Водій урядового бульдозера (волория) охоплений полум'ям, зіскакує на землю, натрапивши на газолінову бомбу підчас бійки на новому міжнародному летовищі в Наріта в Японії. Три поліцисти вбиті і майже 150 ранені намагаючись розгромити тисячі студентів і фармерів, які чинили опір будові летовища. (Радіосвітлина)

71 мільйонів дол. на зимові проєкти

Албертський прем'єр П. Логід заявив, що албертський уряд призначив 71 мільйонів долярів на різні будівельні проєкти, щоб в той спосіб дати працю албертським безробітним. Із проєктованої суми призначено 20 мільйонів на конечні публічні будинки, 5 мільйонів на шкільні будинки, 6 мільйонів на дороги та мости та 40 мільйонів на будову домів через Албертську корпорацію будови (Алберта говзінг корпорейшен).

Окрім того уряд заповів, що допоможе грішми муніципалітетам, які предкладуть проєкти будови, які є корисні, але муніципалітети не мають грошей для їх виконання.

54-річчя совєтської революції

У Совєтському Союзі врочисто відзначали 54-у річницю большевицької революції. Найбільша парада відбулася в Москві. В параді взяли участь усі совєтські достойники: секретар комуністичної партії СССР Л. Брежнєв, прем'єр А. Косигін, президент Н. Подгорний та інші цивільні та військові достойники. Головну промову виголосив міністер державної оборони маршал А. Гречко. Його промова була вдержана в лагідному тоні. Він, щоправда, говорив про „імперіялістичні завойовницькі пляни в В'єтнамі та на Близькому Сході", одначе не згадував по імени ЗДА, яких, певно, мав на думці.

Після промови відбулася велика військова парада. На початку несено великі транспаранти з закликами до миру, а за цим їхали важкі танки, великі гармати та ракетні бомби. Західноевропейські військові атташе, як були на параді, сказали, що не завважили ніякої нової зброї, яку СССР звичайно показує на параді з нагоди річниці революції.

Китайська комуністична партія вислала привіт, в якому сказано, що "різниці в принципах між двома країнами, тобто СССР і Китаєм, не повинні впливати на відносини між обома державами".

Одначе китайсько-совєтські розходження виявилися на вічу комуністичної партії в Москві, що відбулося напередодні паради в палаті з'їзду. На вічі були приявні теж дипломатичні представники різних держав, між ними теж комуністичного Китаю. Промовець на вічу В. Ґрішін сказав у своїй промові, що "на жаль, провід китайської комуністичної партії й далі продовжує свою протисовєтську лінію". Після того речення китайський представник Ма Лі вийшов на знак протесту.

ПРЕЗИДЕНТ ТІТО В АНГЛІЇ

Югославський президент Б. Тіто, після відвідин Канади та ЗДА, був теж у Лондоні, Англія. На лондонському летовищі привітав Тіта прем'єр Е. Гіт. На летовищі було багато поліції, а гелікоптер кружляв кругом летовища та розглядався, чи хтось не збирається напасти на Тіта. В Англії є багато югославських імігрантів, які поборюють Тіта.

В час п'ятиденного перебування Тіто підписав з Англією умову про поглиблення торговельних зв'язків, про виміну науковців та про збільшення туристів з обох країн.

Вд 1953 р. — це були перші відвідини Тіта в Лондоні.

Не звільнили від податку

СЕНАТ ЗДА ВІДКИНУВ КАНАДСЬКЕ ПРОХАННЯ

Канадський уряд старався дістати від уряду ЗДА звільнення від 10% податку, що його наклав американський уряд на деякі товарі, спроваджувані до ЗДА з різних країн, м.ін. теж і з Канади. В тій справі інтервеніювали канадські федеральні міністри в американських міністрів, американські сенатори вели розмови з канадськими представниками в Торонті, а відтак 12 представників федерального парляменту з усіх партій вели розмови з представниками американського сенату у Вашинґтоні, домагаючися скасування американського податку на канадські товари. Всі арґументи канадських політиків були, мабуть мало переконливі для американців, бо в голосуванні над звільненням Канади та Мехіка від 10% податку 36 сенаторів заявилося проти знесення, а 29 за знесенням, 35 сенаторів не брали участи в голосуванні, або були неприявні в часі голосування.

Внескодавці сенатор Дж. Баклей з Ню Йорку та М. Ґравел з Аляски заповіли, що вони зроблять ще одну спробу із своїм законопроєктом, як в залі засідань сенату будуть приявні всі сенатори.

Як відомо, американський закон про податок на ввожені до ЗДА товарі заторкує прибл. 25% проданих до ЗДА товарів. Наслідком податку канадські товари будуть в ЗДА дорожчі від американських й тому американці будуть радше купувати товари американського виробництва. Щоб допомогти канадським фабрикантам продавати канадські вироби в ЗДА, федеральний уряд призначив на частинне покриття 10% податку 80 мільйонів долярів. Різницю повинні би покривати фабрики. Одначе то була лиш переходова розв'язка, а в міжчасі федеральний уряд та парлямент старалися переконати американців, щоб вони звільнили канадські товари від того податку. Як досі, всі канадські намагання виявилися безуспішними.

Уряд та канадські промисловці побоюються, що, якщо американський уряд не звільнить канадських товарів від 10% податку, то канадський уряд не зможе покривати цього видатку з державних грошей і тоді обнижиться, або й зовсім припиниться експорт канадських товарів, охоплених податком, до ЗДА й у висліді фабрики мусять звільнити робітників з праці. Звільнення можуть заторкнути поважне число робітників аж до числа 90,000 осіб. Через те уряд та парлямент роблять усі можливі старання, щоб американський уряд звільнив канадські товари від 10% податку.

Китайська делеґація в ОН

Делеґація комуністичного Китаю вже прибула до Ню Йорку й бере участь в засіданнях ОН. З 130 делеґацій, що беруть участь в засіданнях генеральної асамблеї, 57 вітало окремо китайську делеґацію. Канадський представник не брав участи у вітанні, а американський делеґат вітав "від імени країни, що є господарем для ОН".

В своїй першій промові китайський делеґат Чіяо Куан-Гюа виступив проти "володіння та політики сили одної чи двох держав, що користуються тим з рації своєї сили". "Країни бажають незалежности, нації бажають свободи, а люде хочуть революції. Це стало невідкличним напрямком історії. Китайський представник сказав, що в світі ще й далі існує небезпека третої світової війни, одначе "революція має скрізь перевагу в сьогоднішньому світі".

В дальшому китайський делеґат виклав у 25-хвилиній промові головні напрямні китайської закордонної політики, в якій одначе не сказав нічого, що не було б досі сказане різними китайськими політиками при різних нагодах.

(закінчення на 8 стор.)

Розкопують стрілецькі могили

Український відділ ватиканської радіостанції дістав вістку, що у Львові на Янівському цвинтарі большевики почали розкопувати стрілецькі могили. Багато львів'ян, затривожених розкопами, звернулися до урядових і партійних чинників у Києві з проханням не нищити цвинтаря. У висліді розкопи припинено, але нема ніякої певности, що їх не будуть продовжувати. Автори інформації просять ватиканську радіостанцію подати це до відома всім українцям у світі, може, це вплине на збереження стрілецьких могил.

Загроза поштового страйку

Поштові працівники в східній Канаді погрожують страйком, бо поштовий уряд приймає тепер, у час збільшеного поштового руху, до праці робітників, що не належать до юнії поштових працівників. В деяких містах на сході Канади листоноші навіть пробували страйкувати, але покищо справу передано до вирішення окремій комісії.

Коротні вістки

В жовтні в Алберті було 675,000 працездатних осіб, на 22,000 більше, як в жовтні минулого року. В тому було 231,000 жінок.

В Барґеді, Алберта, мають будувати коштом 300,000 дол. фабрику тваринних кормів.

Від 1 січня 1972 р. в Алберті не вільно буде вживати ніяких пляшок ні металевих коробок, яких не можна буде звертати за малою оплатою (два центи) до фабрик.

Провінційний уряд в Онтаріо розділює між фармерів, що мають більше, як 11 акрів землі допомоги. Ціла сума допомог перевищає 16 мільйонів долярів.

Майже половина канадців, що згинула в 1969 р. від необорежного обходження зі зброєю, згинула тому, що власники зброї вішали її на стіну, не витягнувши з неї набоїв.

Протягом трьох місяців цього року — в квітні, травні та червні — полетіло з Канади до Европи чартерованими літаками 198,242 особи, а до південної Америки всього 29,026 осіб.

Прем'єр П. Трюдо сказав в час публічного віча в Лондоні, Онт., що канадська поліція Ар-Сі-Ем-Пі має право вступу на університетські кемпуси, якщо студенти ведуть там підривну роботу.

Портові працівники відмовляються вантажити закуплене в ЗДА совєтами збіжжя на неамериканські кораблі. Американські кораблі числять за перевіз одної тонни збіжжя до СССР 18,000 дол., кораблі інших країн 6,000 дол. Американський уряд посередничить у спорі.

На летовищах Ню Йорку задержано цього року 1,500 пасажирів, між якими було 300 осіб, що мали зброю, а 400 осіб, що мали наркотики.

Д-р Г. Фішер з Пенсильвенського університету після довгих дослідів, заявив, що жінки хворіють менше серцевими атаками, бо їхні кровоносні посудини більш елястичні, як чоловічі, і не тріскають скоро.

Протягом двох минулих років ЗДА вивозили з В'єтнаму по 20-40,000 тонн місячно воєнного виряду до ЗДА. В В'єтнамі є ще 560,000 тонн матеріялу до вивезення з чого половина буде вивезена до ЗДА, а решта до американських баз в Азії та на Тихому океані.

Сім мільйонів англійців відвідало цього року старовинні замки та інші давні будинки в Англії. За вступ до замків заплатили відвідувачі понад два мільони фунтів стерлінґів.

Франція хоче звернути Ізраїлеві гроші за закуплені в 1967 р. 50 воєнних бойових літаків „Міраж", що їх досі не доставила до Ізраїлю, бо президент Ш. де Голь заборонив. Франція каже, що потребує літаків для своїх вояків.

26-річний голляндець М. Врііоіс помер після п'ятирічного лежання в шпиталі в непритомному стані. Хворий мав малу операцію ноги й лікар-анестет заморозив ногу. Наслідком заморення прийшла непритомність, а тепер, після 5 років, смерть.

Німецький уряд викинув з Західної Німеччини польського торговельного атташе Я. Боичцького за шпигунство. Його дружина відмовилася виїхати й попросила німецький уряд про дозвіл залишитися в Німеччині.

Французький суд вирішив, що для молодих людей, що вживають наркотики, буде карою й одночасно лікарством подорож по морю і присудив 22 молодих людей на одномісячну подорож по Середжемному морю, очевидно, на кошт держави.

Шість совєтських підводних суден, в тому одне атомне, побували з відвідинами в Кубі. Після дев'ятиденного перебування залишили Кубу. Велика юрба кубинців прощалась з ними.

Англійський уряд замовив нових воєнних суден на загальну суму 175 мільйонів долярів. Будівничі дістали доручення будувати судна приспішеним темпом.

Міські пляновики в місті Сао Павло, Бразилія, плянують будувати 40-поверхові будинки, в яких будуть модерні цвинтарі, де мерці будуть приміщені в стоячих домовинах. Сао Павло має замало землі на цвинтарі.

В серпні 1972 р. відбудеться в столиці комуністичного Китаю Пекіні велика промислова вистава канадських виробів. Канадські промисловці сподіваються збільшити продажу канадських товарів до Китаю.

Совєтська пресова агенція ТАСС повідомила, що в совєтській центральній Азії в околиці Каракуми відкрито великі зложжя земного ґазу, які обчислюють на 10 мільярдів кубічних стіп.

Японське рибальське судно, яке ловило рибу недалеко американского узбережжя біля Аляски, покарано карою 110,000 долярів.

Українські Похоронні Заведення в Алберті

В годині смутку по втраті дорогої особи в родині, приятеля чи знайомого, звертайтесь за сумлінною і ввічливою обслугою в похороненню, бальзамуванню і в закупленню домовини та нагробних хрестів до:

Park Memorial Funeral Directors

9709 - 111 Ave., Phones: 422-2331 & 424-1633, Edmonton

Відділи в таких містах Алберти:
Vegreville, Phone 2011 — Lamont, Phone 53 — Smoky Lake
Myrnam — Vilna — Mayerthorpe — Wildwood

В. М. СМОЛИК, управитель

Gulf

CARS & TRUCKS REPAIRED. Motor Tune-Up.
SALE OF TOP GRADE OIL, GAS, TIRES AND ACCESSORIES.

Artic Service Station Ltd.

12608 Fort Road, Edmonton, Alta. Ph.: 476-2212
Owner & manager: Merian STRASHOK

JACK STRONG PHARMACY
& CAMEKA SHOP
10402 - 82 Ave. — Edmonton, Alta — Ph.: 439-2844
Відкрита щодня від год. 9-ої ранку до год. 9:30 ночі
В неділі і свята від год. 11-ої ранку до год. 9-ої ночі

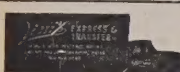

МІСЦЕВІ Й ЗАМІСЦЕВІ ПЕРЕВОЗИ.
Перевози за контрактом — комерційні ціни.

Jim's Express & Transfer Ltd.
Phone: 422-6669.

КУПУЄМО ЗУЖИТІ СТАЛЕВІ ЧАСТИНИ ТА МЕТАЛЕВІ ВІДЛИВИ
Maurice Shugarman
CANADIAN CONSOLIDATED SALVAGE
Yard Office: 9636 - 105 Ave., P.O. Box 156, EDMONTON

ЗДА зривають атомову бомбу

(закінчення з 1 стор.)

тер, широкий на кількасот ярдів та ґлибокий на 25 стіп.

Після зриву зникло невелике озеро, що було поблизу місця зриву, а зрив повбивав птиці та знищив дерева в околиці зриву. Інших більших пошкоджень після зриву досі не виявлено.

Американська атомова комісія заявила, що вона буде вести досліди через цілий рік, щоб устійнити, чи нема яких пошкоджень, що їх досі не виявлено. Після зриву ЗДА заповіли, що будуть переводити на будуче менші зриви для викривання зложж земних газів.

Хоч ЗДА впевняли всіх, що теперішний зрив атомової бомби має лише мирні завдання, то всетаки фахівці твердять, що зірвана атомова бомба відповідає потужній американській ракетній бомбі „Спартан", якої завданням буде нищити ракетні бомби, які летіли би на ЗДА, поза земною атмосферою в той спосіб, що знищить їхні електричні прирядди, що спричинюють зрив ракетної бомби.

—o—

Річна передплата «У.В.» — тільки $5.00

THIBODEAU HEARING AID CENTRE (1968) Ltd.
AUDIOTONE
John ROBERTS
10055 Jasper Ave., Edmonton
Ph.: 424-5975 Res. 484-2562

One HOUR "MARTINIZING." THE MOST IN DRY CLEANING
НАЙКРАЩЕ МІСЦЕ ДЛЯ ЧИЩЕННЯ ОДЯГУ
7931 - 104 Street
Edmonton Tel. 433-5577

Дрібні оголошення

• ПОШУКУЮ ЗАЙНЯТТЯ Можу вчити бандову музику, а так само церковний та світський хор. Зголошення прошу слати на адресу:
M. SILSKY
ROSTHERN, SASK.

—o—

ПОШУКУЄ

• НИКОЛУ ГАБИКА, сина Стефана, що приїхав до Канади 1922 р., пошукують брат та сестра з України. Його самого, або хто знав би про нього, просимо про оголошення, чи інформації до „Українських Вістей".

—o—

Lou Nedelec
Hearing Aid Audiotician
14 years experience
Hearing Aid Department
Third Floor
the Bay Telephone 424-0121 Ext. 328

Aaron Denture Clinic
Затверджений дентистичний механік
Полудневий Едмонтон
10816 - 82 Аве.,
Bus. 432-7035 Res. 434-0493

Дрібні оголошення

• Старокрайові ковдри з нашої або доставленої вовни чи пуху робимо на замовлення. Ціни приступні. Говоримо по українськи.
WOOL CARDING
9618 - 111 Ave., Edmonton
Tel.: 479-2289

—o—

СТАВ ШПИГУНОМ ЧЕРЕЗ ДОВГ ДРУЖИНИ

31-річний англійський старшина Д. Бінґгем став совєтським шпигуном, щоб викупити хатнє урядження, яке його дружина заставила, щоб дістати гроші на гру бінґо. Бінґгем продав совєтському морському аташе 10 різних тазмниць з ділянки воєнної маринарки, кожну за прибл. 5,000 дол. Шпигунську діяльність Бінґгема викрито й його арештовано. Суд над ним відбудеться з початком грудня.

—o—

ДЕНТИСТИЧНІ ЛЯБОРАТРІЇ

Wasson Denture Clinic
10154 - 103 Street
Phone 422-4718
Certified Dental Mechanic

Burton Denture Clinic
Certified Dental Mechanics
10279 - 101 St., Edmonton
Ph. 422-3235

ДЕНТИСТИ

Тел. офісу: 422-2411
дому: 488-2350
Dr. B. N. SHLAIN
ДЕНТИСТ
428 Tegler Building
Edmonton, Alta.

Д-р А. С. НАЙ
ДЕНТИСТ
520 Tegler Bldg.
Edmonton, Alberta.
Office Phone: 422-8553

ОКУЛІСТИ — ОПТОМЕТРИСТИ

Drs. Kozak, Church, Craig and Hunter
OPTOMETRISTS
793 Avord Tower, 2002 Victoria Ave.
Regina — Sask.
Phones: LA 3-6009 LA 2-4347 LA 2-6024

Д-р Левко Г. Фарина
окуліст-оптометрист
522 Tegler Building
Edmonton, Alta.
Телефон: 422-8631
Екзаминує очі —
— Припасовує окуляри

Д-р ПЕТРО СТАРКО
Д-р Йосиф СТАРКО
Д-р ІЛЛЯ СТАРКО
ОКУЛІСТИ
230 Tegler Bldg., Edmonton
Phone: 422-1248

Dr. J. D. Tchir
ОКУЛІСТ
401 Теглер Блдг
101 Стріт і 102 Авеню
Едмонтон
Тел.: 422-2856
В Форт Саскачеван кожної середи.
Тел.: 543-3464

ROCKETT
AUTO BODY SHOP LTD.
Baked-On Paint — Welding
Customizing
Wm. PENTYLIUK
424-0702 10426 - 95 Street
Edmonton, Alberta

Eaton's Hearing Aid Centre

H. M. Wensley

• Повна обслуга слуховими апаратами.
ТЕЛ.: 424-0181
EATON'S HEARING AID CENTRE, MAIN FLOOR
Member of the Alberta Hearing Aid Dealers Ass'n.

ЛІКАРІ — ЕДМОНТОН

Д-р І. Смульський
Лікар і хірург
303 Professional Bldg.,
10830 Jasper Ave.
Phone Office: 424-1814
for appointment

Д-р М. Снигурович
Лікар і оператор
3829 - 118 Ave.,
Едмонтон, Алберта
Phone Office: 479-3318
Res.: 479-4443

Д-р В. А. Шандро
Оператор, спеціяліст ниркових недуг та залози (Простейт гленд), що регулює мочу
Член Королівської Комісії Хірургів
Тел. офісу: 488-9797
дому: 439-2408
116 St. & 100 Ave.,
214 Le Marchand Bldg.,
EDMONTON, Alta.

Д-р Г. Стефаник
F.R.C.P.(C)
Лікар - спеціяліст внутрішньої медицини і кормової системи.
215 ACADEMY PLACE
11520 - 100 Ave.
EDMONTON 14, Alberta
Phone Office: 482-4744
Res.: 484-3821

SAVE $$$$
JASPER AUTO PARTS
Edmonton
SAVE UP TO 50%
Guaranteet Parts for ALL CARS & TRUCKS
PHONE: 599-6621
Mailing Address:
Box 262, St. Albert, Alta

Д-р Н. Д. Голубіцький
PHYSICIAN & SURGEON
603 TEGLER BLDG.
Phone: 422-4543
Res.: Ph.: 452-2907

ОБСЛУГУ — СТИЛЬ — НИЗЬКУ ЦІНУ
"окуляри які привернуть усміх на ваших очах".
Менше десять відсотків для української спільноти
HALE OPTICAL
Тел.: 424-2318
10754 Jasper Ave., Edmonton

CORAL BANQUET ROOM
13160 - 118 Ave.
NEW YEARS EVE FROLIC
Refreshments 9:30 to 2:00 A.M.
Smorgasbord 12:30 A.M.
Dancing 10:00 to 2:30 A.M.
Admission $15.00 per Couple

Canadian Denture Clinic
Certified Dental Mechanic
109 Baltzan Building
10156 - 101 Street
EDMONTON, Alberta
Phone: 422-8639
(гарантований дентистичний механік)

Архівно-музейна збірка

Завданням кожної музейної чи архівної збірки є зібрати пам'ятки минулого даного народу та зберегти їх для будучих поколінь. Завданням нашої архівно-музейної збірки є зібрати пам'ятки українського культурного та національного життя в Канаді з часів українського поселення в новій країні й зберегти їх для молодого покоління. Це буде наче передача культурного скарбу нашим нащадкам. Тому нехай кожний допоможе, по своїй спроможности, збудувати пам'ятник нашої культури в Канаді. В архівно-музейні збірці навіть мала, на вигляд, пам'ятка може мати велике значення для будучої історії. Тому причинімося, чим можемо, до збереження наших національних пам'яток.

Подаємо 37-ий список осіб, що передали речі до нашої збірки:

1. п-і К. Юсипчук, Едмонтон — Давні книжки, календарі, журнали, картки, програмки, та вирізки з часописів.

2. п-і Ол. Харина, Едмонтон — 1 пр. 4-й Конґрес У. К. Емблеми, картка, вишивана торбинка з Космача Гуцульщина, вишивана подушинка з заліщицького пов. Україна 1924 р. та дерев'яна писанка.

3. п. П. Форемський, Едмонтон — Книжки, журнали різних видань, календарі, архівні матеріяли та часописи.

4. п. П. Багрій, Гамілтон, Онт. (6-й раз) — 9 ч. журналів Гетьманського руху.

5. п. Ів. Скрипичайко, Глендон, Алта — 1 кожух червоний з овечих шкір привезений з рідного краю.

6. п-і Хр. Когут, Тендер Бей, Онт. — Зібрані матеріяли з XII-го Конгресу С.У.С.К. в Тандер Бей.

Наша щира подяка всім жертводавцям, просимо писати і присилати речі до музею на адресу:

Н. YOPYK
10231 - 98 St.,
EDMONTON 15, ALBERTA

—o—

НЕМА ОХОЧИХ ПОДОРОЖУВАТИ СУДНАМИ

Канадська компанія Сі-Пі-Ар проголосила, що при кінці цього місяця перестає перевозити подорожних пасажирськими суднами до Европи. Останнє пасажирське судно „Емпресс оф Кенада" закінчить свою їзду 23 листопада. 25,000-тоннове судне „Емпресс оф Кенада" було збудоване в 1961 р. й мало всі можливі вигоди для подорожних. Одначе й воно не змогло притягнути пасажирів, які воліють користуватися літаками.

—o—

ЗДА ЗМЕНШАТЬ ЗАСІВНУ ПЛОЩУ

Цьогорічний збір збіжжя в ЗДА приніс рекордову кількість збіжжя, бо 5.4 мільярди бушлів. ЗДА мають постійно клопоти з продажжю збіжжя. Тому, що й цього року ЗДА не мають виглядів продати подостатком збіжжя, щоб опорожнити збіжжеві шпихлірі, уряд плянує платити фармерам допомогу за те, що будуть держати облогом поле, цього року засіване збіжжям. Уряд припускає, що в той спосіб бодай 40 мільйонів акрів залишиться незасіяним, а тим самим у черговому році зменшиться і збір збіжжя.

BARGAINS BIG AS ALL OUTDOORS

It's fun to stock up and save! We have great bargains all over the store on foods to satisfy the most robust appetites... the hearty kind your family wants when cold winds blow. Be ready with a supply of the wonderful foods being featured right now at Safeway. Buy plenty... and save plenty at these low, low prices!

SAFEWAY
CANADA SAFEWAY LIMITED

TROUBLES?
Specialist
Automatic, Standard, Truck and Rear Ends.
Guaranteed — Lowest Prices
CLIFFS TRANSMISSION LTD.
10635 - 95 St. Edmonton
Phone 424-4401

ХІРОПРАКТОР

Д-Р ВІКТОР БАЙРАК
(хіропрактор)
Dr. V. A. Bayrock
СПЕЦІЯЛІСТ ВІД ХРЕБТА, КОСТЕЙ І НЕРВОВИХ НЕДУГ, ЩО ЧАСТО СПРИЧИНЯЮТЬ БОЛІ В ЦІЛІМ ТІЛІ ТА ГОЛОВІ
9617 - 111th Ave., Edmonton, Alta.
X-Ray ТЕЛ.: офісу 422-7656
дому 479-3480

Посилаю —— на передплату "Українських Вістей"

UKRAINIAN NEWS, 10967 - 97 St., Edmonton 17, Alta

Ім'я і прізвище ....

Адреса ....

....

(Подати в англійській мові)

ЗМІНА АДРЕСИ

10 ЦЕНТІВ

Коли змінюєте місце свого перебування, виповніть цю картку витніть та негайно перешліть на адресу Адміністрації "У.В."

UKRAINIAN NEWS, 10967 - 97 St., Edmonton 17, Alta

Ім'я і

стара адреса: ....

....

Ім'я і

....

нова адреса: ....

(Адресу писати по-англійськи)

«ВІЛЬНІ ЗЕМЛІ» І ДАВНЯ ВИГАДКА

Сидір ГОРЕЦЬКИЙ

Погляд, що українство в Канаді можна і треба зберігати, перемагає. Говорять про це не тільки українці. Ніхто цього не називає «будуванням самостійної України в Канаді».

Не завжди так було. Тому хоч належиться похвала Джеймсові МакҐреґорові за його прислугу в написанні історії наших перших поселенців, мені здається, що ми переочили одну велику слабість у його творі. Не вільно її промовчати, якщо справді шануємо пам'ять наших перших піонерів.

Перша частина «Вільних земель», де автор описує пригоди і заслуги Пилипівського, Олеськова, пізніше Німчука, заслуговує на похвалу. Їх вклад у розбудову життя поселенців був, на думку МакҐреґора, дуже великий. Він майже лірично описує їх заслуги. Але коли приходить до пізнішого періоду, то справа інакша. Чи йому забракло джерел, чи черпав він інформації з непевних або ворожих нам джерел — у кожному разі автор приходить до дивних висновків.

БОЙЛ І ГЛАДИК

Проти українських провідників, каже МакҐреґор, було упередження, тому вони вирішили будувати незалежну Україну в західній Україні. Вперше здибаємо цей наклеп у словах міністра освіти Бойла в 1913 р., коли він, спираючись на інформацію, подану йому москвофілом Гладиком, старався розгромити українців із середини і доказував, що тільки мала група хоче української мови.

Чи Гладик і його група казали, що українці хочуть самостійної держави, та не доказали, що то в Европі, чи шановному міністрові досить було того, що вони хочуть самостійної держави, а він сам додав країну?

Наші предки хотіли, щоб українська мова викладалася тільки в обмежених часах, так, як тепер. Щоб не вчитися англійської мови, таке нікому навіть до голови не приходило.

Дивно чи не дивно: той самий Гладик показався в Манітобі три роки пізніше, коли і там новий ліберальний уряд теж вирішив покасувати привілеї інших мов.

Треба виразно сказати, що ніколи і ніде наші провідники не висували думки про «незалежну Україну в Канаді». Тільки наші сусіди, особливо тоді, коли були на урядових постах, оскаржували нас у цьому, щоб таким способом оправдати якийсь новий наступ.

Канадці приймали такі думки про українців без застереження, навіть легкодушно. Цим виправдували різні вчинки на шкоду українцям. Мені здається, що й МакҐреґор не вільний від такої тенденційности, припускаю, несвідомої. Оскарження проти українців він приймає некритично.

Візьмім, наприклад, рішення Бойла усувати з посад манітобських учителів, бо вони не мають потрібних кваліфікацій. Не буду заперечувати потребу належної кваліфікації і потребу підвищувати її.

В той час, коли з одної провінції переходилося до другої, то завжди вимагали доповняльних студій. Питали, чи вчителі мають учительські свідоцтва від своєї провінції. Як не мали, то скільки потрібно їм часу, щоб покінчити студії?

Вчителям давали нагоду докінчувати студії в провінції, де вже почали вчителювати.

МакҐреґор на 227-ій сторінці пише, що Флечер усунув, між іншими, Геника, котрий учителював у школі «Коломия» і вже брав або покінчив другий рік університету. МакҐреґор признає, що Геник був, правдоподібно, добрим учителем, але тому що українці посіяли вітер, мусіли збирати бурю!

Наклепи про «будування самостійної України» безвідповідальні люди кидали в той час на таких провідників, як Рудик, Зварич і Кремар, а може, й на Василіянський чин, бо й вони робили заходи для збереження своєї школи.

Щодо вітру, то політикани самі сіяли вітер, щоб пізніше користати з бурі. Таке ділось не тільки в Канаді чи в Алберті. У Британській Колюмбії і Каліфорнії безборонною жертвою були японці, і не один посол у цих приморських сторонах здобував виборчу перемогу своїми випадами на бідних японців.

ПОДІЯ ДЛЯ ПРИКЛАДУ

Як легко було такі закиди робити, хай посвідчить одна подія. У вересні 1914 року соціяліст Павло Крат (соціяліст, не націоналіст!) говорив на зібранні у Вегревілі, що в Америці треба організувати 50-тисячну армію визволяти Україну. Редактор Гортон, якого кожен уважав за дуже чесну людину, подав у своїй газеті новинку, що Крат аґітує збирати армію, щоб у Канаді творити українську державу. Коли Присташ у листі звернув увагу, що перекладач перекрутив Кратові слова, Гортон відповів, що він не бачить різниці, бо Росія — союзник Англії, отже, Кратова промова заклик до зради!

Не хочу казати, що українці в кожній справі були невинні. Але не можу не згадати, що в той час були глибокі упередження, що наївні закиди проти українців багато хто приймав як правду.

Зовсім певно, ніхто з українців у той час не збирався в Канаді будувати «самостійну Україну». Така вигадка не була історичним фактом тоді, і не можна приймати її за історичний факт тепер.

Винуваті ми хіба в тому, що й далі англійською мовою замало публікуємо книжок про себе.

ВІСТІ З ТОРОНТА

НАПАСТЬ НА ЯРЕМКА

Щоденник «Ґловб енд мейль» накинувся на міністра Ів. Яремка за те, що разом з представниками відділу КУК старався про звільнення арештованих осіб у час демонстрації у Торонті, коли сюди приїхав Косиґін.

Кінна поліція поводилась брутально з людьми, які протестували спокійно і не робили заколоту.

«Ґловб енд мейл», критикуючи мін. Яремка, згадує про „етнічність", забуваючи про рівність прав усіх громадян Канади.

ВШАНОВУЮТЬ СВЯЩЕНИКІВ

Парафіяни церкви Пресвятої Евхаристії врочисто відзначили 25-річчя священства душпастирів оо. Иосифа Денищука та Івана Сироти. Обидва вони — редемптористи.

Парохом церкви є о. С. Шавель ЧНІ.

ОСІННІЙ КОНЦЕРТ

З великим успіхом відбувся 7 листопада осінній концерт ансамблів Осередку СУМ, хору «Прометей», дівочого хору «Діброва», духової оркестри «Батурин» та танцювальної групи «Верховинці».

Заля Українського дому була повна.

З'ЇЗД ПРАВОСЛАВНИХ

Наприкінці листопада буде в Торонті річний з'їзд східної єпархії Української греко-православної Церкви.

Ієрархом є архиєпископ Михайло. Він виступить з доповіддю на з'їзді.

ГІСТЬ З АНГЛІЇ

Д-р Петро Цимбалістий, викладач Лондонського університету, прибув на відвідини до Судбурі й Торонта. На сходинах відділу ЛВУ мав доповідь «Ідейні основи визвольних процесів в Україні». Доповідь була цікава.

Потім була дискусія на тему «Поїздки в Україну і проблеми». Керівник дискусії — п. Ом. Матла; учасники — пп. А. Бандера і А. Божок. Погляди, що їх вони висловлювали, були різні.

В. Дідюк

ПОМЕРЛИ

о. Ананій ТЕОДОРОВИЧ

У місцевості, Джамайка, Н. Й., 3 листопада вмер о. Ананій Теодорович, голова консисторії Української автокефальної православної Церкви в Австралії. Він прибув до Америки на церковний собор. Помер на 71 році життя від серцевої атаки.

Лев ЛЕПКИЙ

Лев Лепкий, 84 років, брат письменника Богдана Лепкого, вмер 28 жовтня в Трентоні, Н. Дж.

Був одним з засновників УССтрільців та автором багатьох стрілецьких пісень.

Володимир СТАХІВ

Публіцист Володимир Стахів, редактор «Сучасности», раніш «Сучасної України» та «Української трибуни», вмер 25 жовтня в Мюнхені на 61 році життя.

СЕСІЯ НТШ, ПРИСВЯЧЕНА ЛЕСІ УКРАЇНЦІ

Осередок Наукового товариства ім. Шевченка для західної Канади в неділю, 28 листопада (початок о 3.00 год. дня) влаштовує в залі УНО, 10629 - 98 вул., в Едмонтоні прилюдну сесію, присвячену 100-річчю з дня народження Лесі Українки.

На сесії будуть прочитані дві доповіді: «Життєпис Лесі Українки» д-ра Марії Кейван та «Ретроспективна характеристика Лесі Українки» д-ра Яра Славутича, професора Албертського університету.

Мистецьке читання творів поетки виконають М. Дитиняк, Л. Соробей та Н. Таланчук.

У влаштуванні сесії беруть участь жіночі товариства Едмонтону. Управа НТШ запрошує громадянство прийти на вшанування пам'яті великої поетки українського народу.

Вісті з Едмонтону

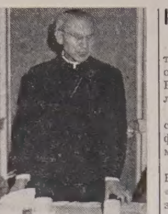

ПРЕОСВЯЩЕННИЙ НІЛ

Доповідь Владики

«Важливі події, що сталися недавно в Римі» — така тема доповіді, яку Преосвященний Владика Ніл виголосить у неділю, 21 листопада, о 8.15 вечора в залі едмонтонської катедральної парафії св. Йосафата.

Після доповіді Владика буде відповідати на запитання слухачів.

Едмонтонська Рада українських організацій за патріярхат запрошує громадянство до численної участи.

Інформує про українських поселенців Бразилії

(ор) На запрошення п'ятьох едмонтонських жіночих організацій проф. д-р Оксана Борушенко з Бразилії завітала до нашого міста.

Гостя відвідує тепер університети Канади. Вона є професором історії в федеральному університеті в Курітібі.

9 листопада в залі УНО д-р Борушенко мала доповідь «Українське поселення в Бразилії». Щодо кількости, то українці Бразилії стоять на третьому місці, після українців ЗДА й Канади. Поселення українців у Бразилії відбулося трьома етапами. Перші імігранти прибули в час революції в Бразилії, і нова влада ними не цікавилася. Вони були здані на власні сили. Через це перші роки були дуже трудні, тим більше, що землі, що їх вони дістали, були найтяжчі до управи. Друга і третя іміграція мала трошки легші умови.

До тяжких переживань українських переселенців належала так звана державна націоналізація, яка всі українські церковні і культурно-освітні надбання скасувала і переслідувала всякі спроби культурного піднесення.

По скасуванні націоналізації життя українських переселенців почало поступово під оглядом релігійним і культурно-освітнім оживати і кріпшати.

Українці згуртовані в кількох організаціях і провадять свою працю організовано. В більшості українці оселились у провінціях, де займаються хліборобством; малий відсоток живе в містах, де виконують різні професії.

Поселенці, що живуть на фармах, тяжко працюють і не мають з цього належної користи. Тому всяка допомога від українців Канади дуже потрібна.

Політичне життя також доволі розвивається: є українські посли та міністри, провінційні й федеральні, що дбають також про українські справи.

По доповіді була широка дискусія. Доповідачка давала вичерпні відповіді.

На доповіді було бл. 350 слухачів.

На закінчення вечора жіночі організації гостили всіх кавою і солодким. При цій нагоді була змога особисто познайомитися з шановною гостею.

На закінчення перебування д-ра Борушенко в Едмонтоні, заходом згаданих жіночих організацій, у готелі «Корона» 12 листопада була зустріч гості з місцевим жіноцтвом і бенкет.

У програму бенкету входили привіти організацій з коротеньким оглядом праці даної організації. Милий був виступ дівочого квінтету СУМ, що співали кілька пісень при супроводі фортепіяну.

Вечір пройшов у дружній товариській атмосфері. Всі передавали гості д-рові Борушенко щирий привіт українцям Бразилії.

Ректор УВУ в столиці Алберти

(мх) Поміж роковинами, що їх вшановує українська спільнота у вільному світі, припадає цього року і 50-річчя Українського вільного університету. З цієї нагоди завітав до Едмонтону 5 листопада ректор УВУ проф. д-р В. Янів, як гість осередку НТШ. П'ятиденне перебування започаткував уже того ж дня ввечері в авдиторії св. Івана зустріччю з членами Клюбу українських професіоналістів і підприємців, де його привітав і представив голова д-р Левко Фарина. Гість з Мюнхену виголосив доповідь про УВУ.

Субота була заповнена зустрічами з українською молоддю та українськими студентами. Вже о год. 9-ій рано з головою Осередку НТШ інж. В. Кудою, відвідав учнів Курсів українознавства ім. І. Франка, де його привітав управитель п. Степан Грох. У відповідь на щирі слова товариша з гімназійної лавки М. Хом'яка зворушений гість признав, що події 1 листопада 1918 року залишили нестертий слід у його душі як 10-літнього хлопчини. Він бо міг спостерігати з вікон помешкання своїх батьків незабутню хвилину, коли на вежі львівської ратуші гордо лопотів український прапор волі. «Тоді вже я став воїном справедливої справи» — як це написав у своїй збірці поезій „Листопадові фрагменти", що є насправді автобіографічними шкіцами („Обрії", Берлін, 1941, стор. 19).

Зі школи св. Василія проф. Янів поїхав до університету Алберти, де зустрінувся з українськими студентами. По словах привіту голови Олега Гнатюка гість подав соціологічну аналізу творчости поета Калинця. В дискусії заторкнув теж справу 50-річчя УВУ, як і теж питання: їхати чи не їхати в Україну, тощо.

Ввечері мав зустріч з юнацтвом СУМ в УНДомі, де сходини відкрив д-р В. Гирак, проводив ними студ. Р. Шарабун. Темою подовіді було „Виховання в молодечих організаціях: Пласті і СУМ» з дискусією. Приявними були теж голови СУМ п. Дацьків, виховник В. Паік та інші.

Пополудні відвідав провідників Церков (ні католицького, ні православного владики не було в Едмонтоні).

У неділю пополудні в залі філії УНО відбулася зустріч з українським громадянством заходом управи відділу КУК. Зустріч відкрив голова відділу КУК д-р В. Гирак, гостя представив д-р М. Снігурович.

Ректор Янів з властивим йому темпераментом та переконливістю виголосив доповідь «Ідея і розвиток УВУ в історичній перспективі».

По доповіді відбулась коротка дискусія, в якій взяли участь: мґр Р. Громницький, проф. д-р Яр. Славутич і учитель Григорій Порохівник. По відповідях доповідачеві склав подяку д-р М. Суховерський, який теж звернувся з закликом підтримати фінансово УВУ. Приявні щиро відгукнулись і склали 1,274 дол. на потреби УВУ.

Того вечора о год. 5.30 дорогий гість зустрічався з пластовою молоддю в Пластовому домі, де сердечно привітав його станичний п. П. Саварин. Зворушений гість з'ясував щиросердечно молоді завдання пластуна, бож сам ним є вже повних 50 років (від 1921 р.)

У понеділок оглянув о год. 10-ій рано український відділ бібліотеки університету Алберти, пізніше українську книгарню Б. Мельничука, редакцію „УВістей". Пополудні був гостем у голови Клюбу українських професорів університету проф. д-ра М. Лупула. Того ж вечора згаданий клюб гостив ректора УВУ вечерею.

У вівторок, відвідавши ще деяких друзів, відлетів до Ріджайни, а звідти до Вінніпеґу.

«Я НЕ ХОТІЛА ВІРИТИ ВЛАСНИМ ОЧАМ»

Здивована добробутом українських фармерів

Гостя з Бразилії, яка цими днями вперше побачила оселі українських фармерів в Алберті, сказала «УВістям», що була дуже приємно здивована: «Направду я не хотіла вірити своїм очам».

Д-р Оксана Борушенко, професор федерального університету Парани в Базилії, досліджує демографічну історію.

«Серед українських фармерів я відчула таку ж щирість, як між українськими поселеннями Бразилії, але життєвий рівень тут багато-багато вищий», сказала вона.

У Бразилії живе 160.000 українців; католики становлять 78%.

Українським центром є Прудентопіль; друге місце належить Курітібі. У промисловому Сан Паоло є українська громада; на передмісті є українська церква.

Багато українців — у Ріо-де-Жанейро. Теж у модерній столиці країни — Бразилії є службовці українського роду.

З Едмонтону д-р Борушенко їде до Вінніпеґу. В Манітобському університеті вона буде викладати методологію історичної праці; також матиме виклади про українське поселення та українську літературу в Бразилії.

Листопадовий концерт в залі УНО

(мх) Заходом Української Стрілецької Громади Едмонтону в неділю, 14 листопада, відбувся в залі УНО Листопадовий концерт, що може бути зразком, як влаштовувати концерти.

Почався точно, програма була дбайливо складена і неперевантажена, а святочна доповідь учасника визвольних змагань І. Біденчука теж може бути зразком, як підготовляти доповіді з нагоди таких роковин. До того, виголошена спокійним тоном, безпретенсійно, пригадала приявним важливість 1 листопада 1918 р. в історії України.

Концерт започаткував чоловічий хор „Дніпро" під проводом Р. Солтикевича гимном „О, Канадо" і відспівав дві бадьорі пісні: „По морю, по морю" — муз. А. Вахнянина та „Ідуть хлопці бравії" — муз. Т. Шетенка.

По доповіді Біденчука учні: Орест Говда (1-ша скрипка), Еміліян Грох (2-га скрипка) при фортепіяновому супроводі Юрка Дитиняка виконали баркаролю М. Лисенка „Пливе човен" (дует). Вірш „З наших воскресних днів" О. Герети деклямував вдатно учень Роман Гуглевич. Концерт закінчився виступом хору „Дніпро", що виконав ще дві пісні: „Ой ходив чумак" — муз. П. Демуцького, з баритоновим сольом Г. Прокопчука, і М. Леонтовича „Гей, нум хлопці до зброї".

Фортепіяновий супровід вела п-а Г. Мельничук. Концерт закінчено гимном „Ще не вмерла". Сцену оформив прегарно мистець Ю. Крайківський.

Концерт тривав менше ніж годину.

ДЕ, ЩО, КОЛИ БУДЕ В ЕДМОНТОНІ

Субота, 20 листопада:
о 7 год. веч. сходини книголюбів у п-і О. Росляк 9530 - 109 авеню.

* * *

Неділя, 21 листопада:
о год. 2.30 попол. в УНДомі: осінній базар парафії св. Юрія старанням Марійської дружини пань.

* * *

Субота, 27 листопада:
о год. 8 веч. в УНДомі: родинна забава старанням парафії св. Юрія.

АСЕКУРУЄМО

Авта, будинки, хатні речі бизнеси, від вогню, грабежі, особисту відповідальність (liabilities), моргеджові довги, рівнож асекурації: життєва хворобова, від випадку та шпитальна.

10% знижки

на будинки, хатні речі й особисту відповідальність (liabilities)

Cwikilewycz Insurance Agency

10960 - 75 Ave. Edmonton, Alberta

Tel.: 433-7629 — 424-0915

Пачки до Европи й Азії

Найстарша висилкова фірма на західну Канаду, яка висилає найкращої якости матеріяли англійського виробництва і готові речі всякого роду.

Також приймаємо речі, куплені в Канаді, за котрі мусимо брати всі оплати, що нам наложені.

Оплата за висилку пачки з Англії 14.75 дол. без різниці, чи пачка коштує 60.00 дол. чи 300.00 дол.

М. Лаврин

Overseas European Trading Co.

TEL.: 424-6860 10531 - 97 Street

EDMONTON 16, Alberta

УВАГА! УВАГА! НОВА АДРЕСА!

ФУТРА

ВЕЛИКИЙ ВИПРОДАЖ ФУТЕР, ЖАКЕТІВ ШАЙОК ТА КОВНІРІВ

35% ЗНИЖКИ

Persian Lamb, Mouton Lamb, China Mink, Hudson Seal, Squirrel, Muskrat & French Seal Coats & Jackets. Caps, Collars & Muffs.

REPAIRING, REMODELLING & RELINING

Пишіть за інформаціями, або зайдіть особисто до:

DOMINION FURRIERS

10012 - 101A Ave., (Rear) Edmonton, Alberta

напроти McLeod Building

Phone: 422-4386 Res.: 455-3229

А. Колодка, власник

ВАЖЛИВЕ ДЛЯ ВЛАСНИКІВ ДОМІВ

Кошториси даром

З ФАБРИКИ ДО ВАС

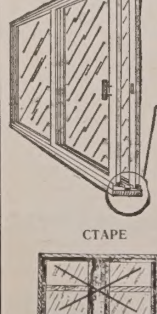

Похиле підвіконня включує:

— вінилеву щілину (не допускає морозу)

— система для пересування ніколи не справляє клопоту

Ми можемо прикрасити Ваш дім цими чудовими дверми „Супрім" до патіо

СТАРЕ НОВЕ

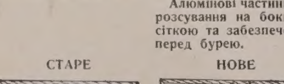

Алюмінові частини до розсування на боки зі сіткою та забезпечення перед бурею.

СТАРЕ НОВЕ

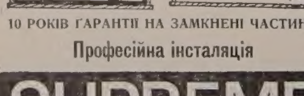

10 РОКІВ ҐАРАНТІЇ НА ЗАМКНЕНІ ЧАСТИНИ

Професійна інсталяція

SUPREME WINDOWS LTD

429-0833, Evenings 475-2597 9654 - 106A Ave.

BAYDALA Drug Stores

- Parkade (Cor. 103 St. & Jasper Ave.)
- Avord Arms (Avord Arms Bldg.)
- Northgate Professional Bldg. (12948 - 97 St.)

Specializing in Wigs — Radios — Prescriptions

"OPEN TILL MIDNIGHT ALWAYS"

З нових видань

Римські документи до історії України

Monumenta Ucrainae historica. Том IX-X історичних документів. Зібрав митрополит Андрій Шептицький, видав митрополит Йосиф, верховний архиєпископ і кардинал. Рим 1971, стор. 942.

(УПБ, Рим) Одне з останніх видань Українського університету ім. св. Климентія папи — груба книга великого формату «Монумента Україне гісторіка, том IX-X. Книга має 942 сторінки, хоч мала за завдання тільки доповнити перші два томи за 1075-1632 роки.

В цих перших двох томах пропущено опубліковані вже іншими видавцями документи, відсилаючи історика й дослідника до інших збірок історичних документів. Цей спосіб не надто корисний для вчених і любителів старовини. Буває, зрештою, що в бібліотеках не завжди є ці інші видання. Ось тому появилися два доповняльні томи. Мають появитися ще дальші книги, щоб доповнити матеріяли. Вони творять одну цілість з попередніми і при другому виданні повинні бути зібрані разом.

Цілість збірки потрібна також для доповнення документації для беатифікаційного процесу Божого слуги митрополита Андрія на доказ його невсипущої роботящости й журби та любови до Церкви й народу, до нашого історичного минулого й вікових змагань.

Як зазначає у вступному слові Блаженніший Йосиф, книга містить 788 документів, писаних українською, грецькою, латинською та італійською мовами. Зачинається відомим листом папи Григорія VII з 17 квітня 1075 до великого київського князя Димитрія-Ізяслава. Цей наш князь, на думку істориків, був найбільшим католицьким володарем між наслідниками Ярослава Мудрого.

На особливу увагу в цій книзі заслуговує довгий (25 сторінок) лист Михаїла Пструцького, смоленського єпископа, а від 1473 року — митрополита київського. Він вислав папі Сикстові IV соборно підписане письмо з заявою вірности і готовости кожної хвилини врочистим способом виявити єдність Київської митрополії з Апостольським престолом у Римі. Лист, мабуть, не дійшов до рук адресата, і тому відповіді на нього немає.

Книга має список імен та дбайливо опрацьовані покажчики.

Прозірки для навчання історії України

(от) «Історія України в образках» — під такою назвою появилася цього року у Філядельфії виховна праця, яка складається з 77 барвних прозірок («слайдс») і двох підручників: один українською мовою, другий англійською.

На прозірках, зроблених на підставі картин визначних українських і чужих мистців, показані головні постаті й події історії України від найдавніших часів до найновіших.

В обох підручниках, що мають майже той самий зміст, є короткі, легко зрозумілі оповідання до кожної прозірки.

Висвітлення прозірок проєкційним апаратом на екрані, при рівночасному відчитуванні розповіді в одній мові (українській або англійській) триває бл. півтори години.

Відповідно до рівня навчання й віку молоді учитель може добирати відповідні прозірки і короткі оповідання з українського або англійського підручника.

Кожний період цієї історії можна теж викладати осібно.

Автором цієї праці є довголітній педагог Іван Струк, голова Української інформаційної служби у Філядельфії. У виготовленні „Історії України в образках" брали участь або допомагали: д-р П. Ісаїв, о. І. Нагаєвський, П. Мегик — професор і директор Української мистецької студії у Філядельфії, проф. Дарія Уляницька, д-р Сильвестер Черняк, Марія Петрович, фотограф Нестор Волошинський, Роман Мацьків та інші.

Цей педагогічний твір призначений для висвітлювання головно для шкільної молоді, якій помагає легше запам'ятати постаті й події української історії.

Професори і вчителі з Вашінґтону і Філядельфії висловилися, що ця праця має виховну вартість, а Шкільна рада при УККА прийняла її теж дуже прихильно.

Ів. Струк висвітлив провірки перед представниками управління прилюдної освіти міста Філядельфії два рази: перший раз перед п. Джоном Лайвером, референтом слухово-зорового відділу того управління, а другий раз перед п. Геролдом Кеслером, представником відділу соціяльних студій.

Обидва ці представники признали, що прозірки виконані по-мистецьки, а зміст „Історії України в образках" англійською мовою написаний ясно й цікаво. Управління прилюдної освіти м. Філядельфії замовило кілька комплектів цієї історії для американських шкіл.

Ця виховна праця заслуговує на те, щоб її поширити не тільки серед усієї нашої і неукраїнської молоді, а також серед ширшого загалу у вільному світі: в усіх школах, товариствах молоді, ветеранських організаціях, прилюдних бібліотеках.

По ближчі інформації звертатися на адресу:
Mr. Ivan Struk, 1410 Lindley Ave., Philadelphia, Pa. 19141, USA.

Спільне пастирське послання

(закінчення з 1 стор.)

треба нам розуміти тимчасові труднощі, на які натрапляє тепер Св. Отець Папа Павло VI, без огляду на його найкращу волю, як це він сам особисто заявив у листі до нашого Блаженнішого верховного архиєпископа, щоб остаточно оформити нашу Церкву патріярхатом, що відповідає нашим історичним змаганням і постановам II Ватиканського собору.

Тому прийміть, Дорогі в Христі Брати і Сестри, цю тимчасову відмову в дусі віри і підчинення, зі спокоєм і відданням Божій волі та в дальшій наполегливій праці, в єдності і любові, для добра наших душ — під проводом нашого верховного архиєпископа Кир Йосифа VII; та водночас ми не повинні закладати рук, але далі провадити та розвивати, як дотепер, а навіть усильніше наше церковне і народне життя в правних межах верховного архиєпископства, доки воно не буде завершене патріярхатом, бо сила Божої справи мусить взяти верх над усякими людськими перешкодами.

4

Дорогі Брати і Сестри, цього року ми відзначаємо роковини Берестейської й Ужгородської унії, і ці наші ювілейні святкування не можуть залишитися лише споминoм і жалінням. Задивлені у світлі постаті наших мучеників та ісповідників за Божу справу і права нашої Церкви, ми повинні відновити нашу святу католицьку віру, яку передав нам рівноапостольський князь Володимир і яку закріпили творці унії, як теж її подвижники, мученики та ісповідники в минулому і сучасному.

Ми повинні заявити при тому нашу любов і пошану видимому Голові Христової Церкви на землі, Римському архиєреєві, що несе перед Богом відповідальність за духове добро цілої Христової Церкви та усіх помісних Церков, в тому й нашої Української Церкви, хоч як часами це могло б бути важко.

Наші голови повинні ми схилити перед геройською вірністю в обороні Христової Церкви в Україні, теж на Закарпатті, всіх наших Братів і Сестер та обіцювати їм нашу повну піддержку: молитвою, словом і ділом.

Ми також могутньо протестуємо перед усім світом проти жорстокого дальшого переслідування Українських Церков, як Католицької, так Православної, як теж інших релігійних спільнот у Радянському Союзі. Зокрема ми підносимо гострий протест проти заяви нововибраного патріярха Російської Церкви Пімена, який на соборі тої ж Церкви в Загорську, в місяці червні, заявив, що зліквідування Берестейської унії в 1946 р. у Львові, а 1950 р. в Пряшеві, належить до великих подій історії московської Церкви.

На цьому місці ми теж заявляємо, перед усім християнським світом, що Російська Церква ніколи не мала й не має сьогодні жодного права говорити в імені Української Христової Церкви.

Вкінці, ми, єпископи, закликаємо всі наші єпархії, екзархії, парафії та широкий загал вірних, враз з церковними і церковно-громадськими установами, належно відзначити в себе роковини Берестейської та Ужгородської уній з Католицькою вселенською Церквою.

Нехай св. священмуч. Йосафат, найбільший подвижник релігійної єдности в нашому народі, якого мощі спочивають у соборі св. Петра, біля гробу св. Петра, вставляється до нашого Спасителя, за посередництвом Верховного Апостола, на якому Христос побудував свою Церкву, щоб Він ласкаво зглянувся над нашою страждальною Церквою та поневоленим українським народом на східних землях та подав їм чимскорше повну перемогу в їхньому затяжному змаганні за належні права нашої св. Церкви та за незалежність українського народу.

Це послання Синод доручає всім Впр. і Всеч. Отцям Душпастирям прочитати при нагоді Богослужби своїм вірним.

Дано в Римі, дня 18/31 жовтня 1971, у свято св. Апостола і Євангелиста Луки.

✠ *ЙОСИФ (Сліпий-Коберницький-Дичковський), верховний архиєпископ і кардинал і пр.*
✠ *МАКСИМ (Германюк), архиєпископ-митрополит Вінніпезький українців Канади*
✠ *АМВРОСІЙ (Сенишин), архиєпископ-митрополит Філядельфійський українців ЗДА*
✠ *ІВАН (Бучко), архиєпископ Левкадійський, апостольський візитатор українців у Західній Европі*
✠ *ГАВРИЇЛ (Букатко), архиєпископ Білгородський, апостольський адміністратор Крижівцівський*
✠ *НІЛ (Саварин), єпископ Едмонтонський*
✠ *ВАСИЛІЙ (Гопко), єпископ Міділенський, єпископ-помічник Пряшівський*
✠ *ІСИДОР (Борецький), єпископ Торонтський*
✠ *АНДРІЙ (Роборецький), єпископ Саскатунський*
✠ *ЙОСИФ (Шмондюк), єпископ Стемфордський*
✠ *ЯРОСЛАВ (Габро), єпископ Чікаґський*
✠ *ІВАН (Прашко), єпископ Зіґрітанський, апостольський екзарх українців Австралії й Океанії*
✠ *ПЛАТОН (Корниляк), єпископ Кастрамартійський, апостольський екзарх українців Німеччини*
✠ *ВОЛОДИМИР (Маланчук), єпископ Епіфанський, апостольський екзарх українців Франції*
✠ *ЙОСИФ (Мартинець), єпископ Судацький, апостольський екзарх українців Бразилії*
✠ *АНДРІЙ (Сапеляк), єпископ Севастопільський у Тракії, апостольський екзарх українців Арґентини*
✠ *АВГУСТИН (Горняк), єпископ Гермонтитанський, апостольський екзарх українців Англії*
✠ *ЙОАКИМ (Сеґеді), єпископ Інсарійський, помічник Крижівцівський*
✠ *ІВАН (Стах), єпископ-помічник Філядельфійський*
✠ *ВАСИЛЬ (Лостен), єпископ-помічник Філядельфійський*
та інші, що не могли прибути.

ЛИСТИ ЧИТАЧІВ

ОБЕРЕЖНО З СОЮЗНИКАМИ

Викинуля Чан кай-ші з Об'єднаних Націй. Цікаво б знати, чи й далі деякі наші політики будуть їздити на Тайвань, покладаючи фантастичні надії на цього союзника? Дехто вже зиркає до Пекіну: а може, там наш новий союзник?

Подивімся на нашу історію від 1917 року аж досі. Як часто в нас, замість думати тверезо, плекали фальшиві надії і фальшиві мрії! Якби тільки фальшиві! А то й шкідливі.

В час української визвольної війни приїздили до Канади різні українські політики й діячі. Говорив я з ними, помагав, як міг. І не тільки я.

Для мене це загадка: чому в нашому народі, де кожний дядько — недовірливий реаліст, політичні провідники так часто виявляють неймовірну легковірність?

Сподівалися в нас, що, може, поможе нам спілка з москалями, білими або й червоними. Потім сподівалися, що, може, поможе союз з Пілсудським. А потім нишком: а може, щось вийде з Гітлером? Усі знаємо, як це все скінчилося.

Кажуть, що людина, як потопає, то й бритви хапається. Але не кажуть, чи хто коли таким способом урятувався.

На підставі гіркого досвіду ми всі повинні ясно розуміти:

1. Шукаймо союзу одні з одними. Будьмо всі вірними союзниками свого народу.

2. Не оголошуймо союзником чужих, які, на нашу думку, повинні б іти з нами. Це ніяка політична робота. Навіть не пропаганда. Це заморечення, яке шкодить нам самим. Скажений Гітлер був нашим ворогом з самого початку. Як пізно ми зрозуміли це!

3. Якщо є якісь чужі політики (я їх не бачу) чи колись будуть такі, що ясно говоритимуть про союз з нами, то й ми ясно маємо розуміти, де і наскільки вони бачать свій інтерес.

На цю пору український народ під совєтським режимом мусить не тільки витривати, а й зміцніти. І витривалість, і силу мусить знайти в собі самому. Ніякі «союзники» ні навіть еміґранти її дадуть.

А еміґраційним політикам я б сказав таке: чому різні політичні групи, кожна окремо, стільки грошей і праці витрачає на погоню за чужими „союзниками", а так мала дбає про спілку і союз зі своїми природними союзниками, себто з братами, з українцями? Чому вам більше залежить на китайцях, ніж на інших українцях?

Якби в нас був справжній союз одних з одними, то щойно тоді чужі політики могли б звертати увагу на нас.

Едмонтон — **В. Гаврищ**

ПОЧЕСНІ ДОКТОРИ

Український вільний університет у Мюнхені відзначив двох православних ієрархів дипломами почесних докторів філософії: митрополита Мстислава (Скрипника) і архиєпископа Михайла (Хорошого).

Від червня 1970 до червня 1971 р. в Онтаріо закрито 138 фабрик, наслідком чого стратило працю 16,224 особи. 76 фабрик належало закордонним компаніям і в них працювало 10,297 осіб.

На пошану професора Яр. Рудницького

Onomastica Canadiana 1970. За редакцією І. Ґерус-Тарнавецької. Вінніпеґ 1971, стор. 32 (видання Канадського інституту ономастики та УВАН). Ціна: 2 дол.

Професорові Ярославові Рудницькому сповнилось 60 років життя, і з цього приводу гурт мовознавців Канади, Америки й Европи вшанував його окремим виданням.

Уроженець Перемишля (1910 року), Яр. Рудницький 1937 року здобув ступінь доктора філософії Львівського університету (дисертацію про географічні назви Бойківщини написав під керівництвом проф. В. Ташицького). Потім у Берліні і Празі навчався і співпрацював з відомими дослідниками ономастики М. Фасмером, Г. Ґеруллісом, Е. Шварцом. Був університетським викладачем у Празі, Мюнхені і Гайдельберзі. 1949 року став доцентом (асcістант професор) відділу славістики Манітобського університету, 1951 року — надзвичайним професором (асcошіст професор), 1959 року — професором (фулл професор). Від 1969 р. проф. Рудницький є керівником відділу славістики того ж університету. Він — член багатьох наукових товариств Канади та інших країн.

В 1963-71 роки був членом королівської комісії для справ двомовности і двокультурности.

Головним науковим твором Я. Рудницького є етимологічний словник української мови.

Високу оцінку діяльности Яр. Рудницького як дослідника та організатора науки подав д-р Яр. Славутич. Він пише: «Українська наука в Канаді — яка вона? Хто її творить? До другої світової війни такої не існувало чи майже не існувало, два-три принагідні наукові видання не робили погоди».

«Почалася українська наука в Канаді лише з приїздом сюди Ярослава Рудницького — наприкінці сорокових років. Незабаром постала Українська вільна Академія наук, засновано наукові серії „Славістика", „Ономастика", „Українські вчені", „Література" та інші. З'явилися монографічні дослідження, праці з різних ділянок українознавства. Коротко — відкрилася нова доба, керманичем якої став д-р Ярослав Рудницький, професор Манітобського університету, керівник слов'янського відділу в ньому і протягом яких двадцятьох років президент УВАН».

«В особі д-ра Ярослава Рудницького поєднано дві повно виявлені якості — сумлінний учений і діяльний організатор науки. Його праці з царини мовознавства (зокрема з ономастики та етимології) мають тривале значення, їхній засяг — на кілька поколінь! Організаційна діяльність українського вченого виняткова. Нижчепідписаний мав нагоду бувати на багатьох міжнародніх з'їздах і конференціях і спостерігати подивуґідний, місійний подвиг д-ра Ярослава Рудницького, що від 1945 р. був справжнім амбасадором української науки в світі. Ніхто з інших українських науковців не може зрівнятися з його енерґією, винахідливістю, жертовною посвятою українській справі»

«Шістдесят років життя, сорок років наукової діяльности . . . Багато успіхів і, на жаль, не менше прикростей передусім від своїх земляків, дилетантів і заздрісників».

В опублікованому виданні беруть участь: проф. Жан Пуар'є, голова Канадського інституту назвознавства, професор Е. Сміт, голова Американського назвознавчого товариства, Г. Делане, секретар постійного канадського комітету географічних назв, К. Б. Гардер, головний редактор журналу «Неймс», д-р Д. И. Ґеорґакас, голова міжнародного комітету спеціяльної ономастики при Об'єднаних Націях у Ню Йорку, д-р Б. Піл, голова Бібліографічного товариства Канади, д-р И. М. Кіршбаум, почесний голова Канадської асоціяції етнічної преси, та д-р Г. Драйе, генеральний секретар Міжнародного комітету назвознавства в Лювені, Бельгія.

Всі вони вітають українського дослідника та бажають йому нових успіхів.

БАТУРИН

Історична повість (8)

БОГДАНА ЛЕПКОГО

«Не знаєте, що я пережив, Мотре. Як турбувався вами. Та була ще друга турбота в мене, — і є».

«Для тої другої годиться нам позабути про все».

«Робити кривду собі й найближчим нашому серцю».

«Хоч би й так».

«Так ви жалю не маєте до мене?»

«Ніякогісінького . . .»

«Спасибі вам, велике вам спасибі, Мотре», і руку її підніс до уст. Рука задрижала. Почув, як пальцями пробігла дрож, як вони з гарячих зробилися зимними, — нараз затремтіли, вихопилися з його долоні і — Мотря затулила очі, хотіли здержати сльози. Не могла.

Капали крізь тонкі, білі пальці.

«Мотре, сонце моє!»

«Пане мій . . .!»

Ще один грім, ніби камінь покотився в провалля і Мотря зірвалася на рівні ноги.

Ні, так не можна, так не годиться . . . «Простіть, я стільки перебула . . . Не видержало серце . . . Прошу не дивуватися . . . Пройшло . . . Хай ваша милість не зважають на Мотрю. Треба робити те, що треба. Я весела, я щаслива, я дужа».

Всміхалася. «Літа минуть, забудеться усе, останеться діло, велике, святе».

Похитав значуче головою: «Коли б осталося».

«Щоб там і не сталося, а робити треба. Пане гетьмане, Мотря своє діло зробить».

Хустинкою очі обтерла.

«Пройшло, бачите? Пройшло. Я сміюся. За ваше здоров'я, ясновельможний, за успіх вашого діла!»

Вихилила чарку до дна.

«Завтра теж день. Ціла низка днів, дощевих і погідних, турботних і веселих, — так минає життя. А діло перетриває нас. Будемо жити в ділі, хоч умремо в життю . . . Правда, пане гетьмане? Ви не кинете діла? Доведете його до краю? Діло ведіть! Не було Ковалівки, ні троянд, ні Мотрі, — нічого не було. Є тільки діло».

Сумно дивився на неї.

«Гадаєте, дурманю себе? Оп'янюю? Нічого подібного. З душі кажу. Я вже себе в руках тримаю. І не пущу. Це було хвилеве безсилля, спомин батька, матері, усього, що пережила. Пройшло . . . Чому ж ви не п'єте свого вина? Гадаєте, гірке? Солодке воно і кріпке, сили додасть. Випийте, пане гетьмане. Ось я п'ю».

«Мотре!»

«Гадаєте — вп'юся? Ні, міру собі знаю. Мене до чарки не тягне. Лиш такий мент, такий дивний добрий спомин, на вічную пам'ять тому, що було й минуло, мов у землю зійшло, або до неба полетіло, як легка хмарка на голубій блакиті, ось-ось, ще видно її, як мрію, як зітхання, а за хвилину не буде нічого. лиш синя-синя блакить. Пийте!»

Гетьман випив одним душком і поставив чарку на стіл. «Доволі! Чую, старшини надходять. Треба мені до них».

«Воєнна рада?»

«Щось такого, Мотре. Ще раз спасибі вам за нинішній вечір».

«Спасибі за все гарне й добре».

«Ми ще не прощаємося, правда?»

«Не знаю, може. На раду не піду».

«Не виходьте з двора. Останьтесь тут. На рішення зажді́ть».

«Для мене вже рішене все».

«Як?»

«Ви перейдете за Десну. Я остануся тут».

«В Батурині?»

«З тими, що боронитимуть його. Ідіть, ясновельможний, вас ждуть, нетерпеливо. Прощайте!»

«Не відходьте, Мотре!»

«Ні . . . До побачення!»

ПРОЩАННЯ

Дощ лив як з ведра, вітер перевертав стіжки. За Сеймом запалило хутір. Грім запалив, а злива гасила. Червона луна то спалахне, то погасає. Від неї багриться вода в Сеймі, ніби хто крови до неї долив.

В бурю і громи з Батурина на Гончарівку скачуть коні і біжать вози.

До гетьмана старшини прибувають: Орлик, Чечель, гарматній осаул, німець Кенігзен, сотник городових полків лубенського, миргородського і прилуцького і чимало урядовців гетьманської столиці. Гайдуки зі смолоскипами присвічують їм, лакеї впускають гостей у палату, знімають мокрі бурки, чоботи обтирають з болота, дворові відпроваджують коней і вози до дворських будинків за палатою. Гамірно в гетьманському дворі.

«Але ж бо ллє!» — каже Чечель, вітаючись з Кенігзеном.

«Ес ґіст ін Штремен», — відповідає добродушний німець, з червонуватим обличчям, з малим, ґрубим носом, як картопля. «Як розкиснеться, то не витягнеш гармати з болота, пропадай!»

«Козаки чорта тобі добудуть. Ходім!»

У дверях до бенкетної салі Кенігзен пускає Чечеля наперед.

«Ні, пане осауле, ви гість, а я тут свій, будь ласка», — відповідає Чечель, усуваючись набік.

В залі вже повно людей. Вітаються і стають гуртками в углах і попід стіни. Лакеї, не сподівались нічного зібрання, що лиш тепер закладають свічки в павук і в свічники.

«Не жалувати свічок», — приказує Войнаровський. «Світиться, як за цапову душу. Гетьман сумерків не любить».

«Пан гетьман любить, щоб було ясно, як у днину», — додає батуринський сотник Дмитро, присадкуватий, барчистий, як медвідь, з чорним ґрубим вусом, втілення сили й енергії.

Заля оживає. І світлом і гамором людей. Козак, або мовчить, або говорить вголос, перешіптуватися не любить.

«Має приїхати, хай їде. Побалакаємо з ним. Не бачили бублейника», — ґукає сотник Покотило.

«Цитьте! Прислуга», — заспокоює його товариш з Максимового полку.

«Цитьте?! Доки будемо цитькати? Якого чорта нам довше затаювати свої гадки? Досить того добра!»

«Треба раз показати зуби! Хай знають наших».

«Хай буде сяк, або так, а то ні се, ні те, ні трете, чорт зна що».

«Ні Україна ні Москва, ні риба, ні рак». Спльовує крізь зуби: «Тю!»

«Таке життя і печеної цибулі не варте. Повсякчасно за свою шкуру дрижи. Нині проти шведа шлють, завтра в Польщу, або на турка, а то ще чого доброго, своїх бити прикажуть, поки самого на лаву не покладуть та в нагороду за вірну службу пів копи тобі не всиплють. А тоді: убірайсь! Тут уже не гетьманщина, а губернії царські!... Наскучило».

«Кажуть, цар гетьмана конче в свої руки дістати хоче».

«Відомо . . . Хоче . . .»

Збилися в гурток і говорили тихіше. «Цар обіцяє гетьмана командантом над усею кавалерією зробити».

«А гетьман?»

«Не хоче. Кавалерія, то ще не армія. Краще йому останками свого війська заправляти, ніж вести цілу кавалерію царську».

«А вжеж. . .»

«Цар гетьмана заманює до себе. Кавалерійське командування - це тільки принада, щоб до руки прийшов, а тоді його: цуп! ,а тусь мені!' . . . І — запала клямка».

«Не пустимо гетьмана до царя».

«Хай лишається з нами».

«Як буде, так буде, постоімо вкупі».

«Або постоімо, або поляжемо, але разом, як під Термопілями спартанці».

У залю увійшов царський полковник Анненков, що в Батурині з московською залогою біля гетьмана стояв, ніби для більшої безпеки гетьмана, а на ділі, щоб за його рухами стежити.

Гетьман і за ним післав. Козацькі старшини не знали того, гадали, що Анненков, почувши про зібрання на Гончарівці, сам туди прибіг і стали виявляти з того приводу своє невдоволення. «І того чорт приніс». «Ще його бракувало».

«Або ми, або він».

«Забагато два гриби в борщ».

ЕДМОНТОНСЬКА ЄПАРХІЯ

Офіційні повідомлення

60-річчя священства о. радника М. Оленьчука

У неділю, 21 листопада, в катедральній церкві св. Йосафата в Едмонтоні буде відслужена архиєрейська Служба Божа в день іменин Всеч. о. радника Михайла Оленьчука з приводу 60-річчя його священства.

Тієї неділі Всеч. о. парохи згадають про діямантовий ювілей та з цієї нагоди внесуть многоліття.

Конференція священиків

У Ванкувері у вівторок, 7 грудня, в резиденції Покрова Божої Матері відбудеться конференція священиків провінції Британської Колюмбії. Початок: 10 година ранку. Участь усіх священиків обов'язкова.

Участь у єпископській висвяті

Єпископські свячення о. Губерта О'Коннора з Гвайт Горс, Юкон, відбудуться 8 грудня у ванкуверській церкві св. Августина. Участь у висвяті візьме Едмонтонський ієрарх.

† **Ніл, єпископ**

Едмонтон, 16 листопада 1971

—o—

СЛУХАЙТЕ РЕЛІГІЙНИХ РАДІОПЕРЕДАЧ

Щопонеділка о 8.30 вечора з едмонтонської французької радіостанції Се-Аш-Еф-А (680 кц) пересилається програма Централі українців-католиків Едмонтонської єпархії.

22 листопада: о. Ю. Ковальський: «З приводу іменин Владики Ніла».

29 листопада: дитяча програма

* * *

Щовівторка о 8.30 вечора з тієї самої радіостанції — програма оо. василіян — «Вечірня година».

23 листопада: Введення Пресв. Богородиці на основі апокрифів Нового завіту — о. В. Ваврик

30 листопада: св. Андрій у житті українського народу — о. М. Ничка.

7 грудня: У релігії — зміст нашого життя — о. Методій Ничка ЧСВВ.

14 грудня: Релігія і життя — о. Методій Ничка ЧСВВ.

21 грудня: Христос — Емануїл (передрІздвяна) — о. Василь Ваврик ЧСВВ.

24 грудня: (п'ятниця) святвечірня надзвичайна програма.

27 грудня: Рік, що відійшов від нас — о. Методій Ничка ЧСВВ.

—o—

Богослуження

ЛИСТОПАД

о. Д. Базюк
P.O. Box 10, High Prairie
21. — Ріно 10; Гай Прері 2
28. — Грейд Прері 10; Ройкрафт 3.00

о. Д. Гнат
P.O. Box 68, Glendon
Ph. 635-3741
21. — Ст. Павль 10
28. — Боннівил 10

о. Г. Гурко
P.O. Box 8, Radway
Ph. 736-3501
21. — Смокі Лейк
28. — Смокі Лейк

о. М. Гураль
11535 - 78 Ave., Edmonton
Ph.: 433-6572
21. — Черґіл 10.30 Літія (Арх. Михаїла)
28. — Менві 10.30

о. Є. Дмитрук
11139 - 110 A Ave., Edmonton
Ph. 424-1472
21. — Восток св. Михаїла (храм) 9.30 Всен.; 10.30 Сл. Божа
28. — Делф
Почавши від жовтня, Служба Божа 10.30 р. Коли припадає Всенічне, то початок — 9.30 р.

о. Ол. Захаріясевич

P.O.B. 215, Holden
Ph. 688-3835
21. — Голден 8.30; Голден-фарми 10.30
28. — Голден 10.30 співана

о. П. Іванець
6036 - 105 B. St., Edmonton
Ph. 434-8279
21. — Ярослав
28. — Лішор

о. Б. Каричек
P.O. Box 391, Athabasca
Phone: 675-2593
21. — Росінгтон 10 (храмовий празник)
28. — Атабаска 10; Бойл 12.30

о. П. Литвин
Two Hills, Alta
Ph. 657-2345
21. — Ту Гилс 9; Плейн Лейк год. 10.30
28. — Ту Гилс 9; Новий Київ год. 10.30

о. Б. Лисак ЧСВВ
P.O.B. 58, Myrnam, Ph. 366-3898
21. — Ллойдмінстер 10.30
28. — Мирнам 10 год.

о. М. Мартинюк
12204 - 113 Ave., Edmonton
21. — Кемровз 9; Равндгіл 11
28. — Равндгіл 9; Гейлейкс 11

о. П. Петришин
Box 83, Redwater, Alta
Phone: 735-3952
21. — Редвотер 9; Воґ 10.30
28. — Редвотер 10.30

о. К. Стангрет
P.O. Box 322, Vilna
Ph. 636-3543
21. — Спедден

о. Р. Стародуб
P.O. Box 227, Innisfree
Ph. 592-3804
21. — Іннісфрі 11 ренч 10.30
28. — Менвіл 10.30

о. І. Черкавський
P.O. Box 141, Derwent
Ph. 948-3730
21 — Дервент 9; Вознесення — Дервент 11
28. — Дервент 9; Верміліон 11

САСКАЧЕВАН

о. Б. Бачинський
922 - 108 St., North Battleford
Ph. 445-2731
21. — Норт Батлфорд: год. 3 Медовлейк
28. — Радісон

о. М. Буда
P.O. Box 208, Vonda
Phone 47
21. — Пітерсон 10.30
28. — Гаврилюки 10.30

о. М. Шевчук
P.O.B. 36, Wakaw, Sask.
21. — Вакав 9; Борщів 11
28. — Вакав 10; Сокаль 11.30

о. В. Фляк
Humboldt, Saskatchewan
Box 1604
Ph. 862-2165
21. — Леніґен 9; Гемболдт 11
28. — Гемболдт 9; Бруно 11

БРИТАНСЬКА КОЛЮМБІЯ

о. І. Макух
Victoria, B.C., Ph. 384-2293
1112 Caledonia Ave.
21. — Порт Алберні 10 р.
28. — Вікторія 10 р.

ЦЕРКОВНІ СВЯТА

Юліянський календар:

21 листопада. 24 неділя. Голос 7

25 листопада. Св. Йосафата. (ноб. свято)

28 листопада. 25 неділя. Голос 8

Григоріянський календар:

21 листопада. 25 неділя (і Введення). Голос 8

28 листопада. 26 неділя. Голос 1

IMPERIAL MEMORIAL & STONE Company

10702 - 101 St., Edmonton

Найбільша в Едмонтоні й одинока робітня пам'ятників, від 1903 р. Великий вибір пам'ятників з ґраніту й мармуру до оглядання в нашій виставовій залі. Хрести всяких розмірів, покриття на гроби, плоскі таблиці на гроби з мармуру, ґраніту й брондзи. Написи на пам'ятниках даром та дарова достава. Пишіть за фолдером "D". Замовляйте прямо в нас й дістанете 25% опусту від нормальної ціни.

МОЛИТВА БОЖОГО СЛУГИ АНДРІЯ ЗА БОЖУ МУДРІСТЬ

«Дай мені мудрість терпеливости» (3)

о. Микола ДЯДЬО

Кожна людина має свій щоденний уділ досвідів, клопотів і терпінь.

Часом то може бути тілесна недуга, часом прикрість, іншим разом — настрій чи розстрій, ще іншим разом розчарування, роздратування, досада чи тривога.

Інколи приходиться жити в непорозуміннях з людьми, люди зле пояснюють наші вчинки і слова, а часто треба терпіти злу волю людей.

Хоч би ми зробили не знати який докладний плян і все наперед приготовили, все ще матимемо багато нагод до терпеливости. Бож не можна усунути несподіваного, непередбаченого і неминучого.

В дуже багатьох випадках єдиною нашою «зброєю» буде розумна терпеливість з іншими і зі самим собою. Бо буває й таке, що ми самі собі є тягарем, не любимо себе, не можемо знайти собі місця. Кожний волів би не мати цього всього, але це неможливе. Це уділ нашого життя. Куди не обернося, знайдемо хрест в текій чи іншій формі. Терпеливість неможе нести той хрест, який і так нести мусимо, бо «немає кутика без хрестика».

КЛЮЧ ДО СПОКОЮ

Терпеливість є ключем до спокою, а навіть до радости в час терпінь і досвідів. Куди б ми не пішли, завжди беремо себе зі собою, зі своїми часто нерозумними побажаннями і забаганками. Терпеливість помагає нам стати паном себе самих.

Маємо багато нагод і потреб до терпеливости у нашому щоденному житті. Передусім будьмо терпеливі у наших недугах. «Чи зазнав хто ганьби, довіривши Господеві? Чи був хто полишений, страхавшись Його? Чи, взивавши до Нього, був хто від Нього погорджений?» (Сирах 2,10). Тому й просить пророк Єремія: «Не погуби мене, Господи, задля Твоєї довготерпеливости» (15,15).

Терпеливість корисна для будування характеру людини. «Ми хвалимося і в утисках, знаючи що утиск виробляє терпеливість, терпеливість-досвід, а досвід — надію. Надія ж не засоромить» (Рим. 5,3-4). «Будь терпеливий, бож не на завжди буде забутий бідний, не пропаде навік надія вбогих» (Пс. 9,19).

Терпеливости нам потрібно в наших душевних переживаннях: не раз нас ображають, очорнюють; ми очікуємо признання, а нам його не дають; очікуємо, бо маємо на це право, що нас пошанують, а того пошанівку не видно. Це пригноблює! Та будьмо терпеливі.

Не важить те, що про нас думають люди, не важить, як нас трактують люди, а важить, що ми варті у Господа, якого осуд і трактування єдино важливі.

Не раз ми нетерпеливі зі самими собою, бо хочемо поправитися з якого гріха. Нам тяжко, що з того самого сповідаємося, аж остогидло те саме повторяти — а таки треба. Ми постановили перестати курити чи менше пити, і все знайдеться спокуса, що не дотримуємо нашої постанови.

Не тратьмо терпеливости й надії, аби лиш ми були щирі, а Бог поможе і терпеливість дасть овоч.

Молоді люди повинні бути терпеливі і не женитися заскоро. Почекай, подумай, розваж, а знайдеш собі подругу рівну тобі вірою і національністю; не спішися, будь терпеливий.

Як нація, ми теж повинні бути терпеливими, не втрачати нервів ні надії. То правда, що нас б'є горе, що ворог старається вбити душу народу, а навіть тут, у вільному світі, ті, що повинні з уряду бути пастирями для вірних нашої Церкви, деколи воліють не помічати наших потреб.

МАЙМО НАДІЮ

Будьмо терпеливі, маймо надію. «Бо Я свідомий моїх щодо вас задумів, — слово Господнє, — задумів щастя, а не лиха, щоб забезпечити вам надійне майбутнє. І коли ви візвете до Мене та прийдете помолитися до Мене, Я вислухаю вас. І коли шукатимете Мене, знайдете, як тільки шукатимете Мене всім серцем вашим. Я покажусь вам, — слово Господнє — зміню на краще вашу долю і позбираю вас з-поміж усіх народів і з усіх околиць, куди вас був повиганяв, — слово Господнє, — і знову приведу вас на те місце, звідки вас виселив». Це голос Божий до жидівського народу, що перебував у вавилонській неволі.

Господь Бог є Богом всіх людей; Він є і нашим Богом, і до нас Він це говорить!

Не біймося тих, що хотіли б нашій Церкві співати вічну пам'ять! Наша Церква в руках Божих, а не минущих людей.

В одному з листів Блаженніший Йосиф каже: «А в справі патріярхату пишіть, щоб молилися, бо без молитви нічого не буде».

Рук прикладаймо; все, що в наших людських силах, робім, але Бога призиваємо: «Без молитви нічого не буде».

До християнської молитви потрібна християнська терпеливість. Може, ми самі не доживемо волі України, може, ми самі не будемо брати участи в інтронізації нашого українського католицького патріярха; але Україна діждеться волі і наша Церква діждеться патріярха, бо наші зусилля, а передусім наші молитви «проб'ють» небеса, а Господь «зглянеться на своїх людей».

«Тому і ми, маючи навколо себе таку велику хмару свідків, відкиньмо всякий тягар і гріх, що так легко обмотує, і біжімо витривало до змагання, що призначене нам, вдивляючися пильно в Ісуса, засновника й завершителя віри, який, замість радости, що перед ним була, витерпів хрест, на сором не звертаючи уваги, і який возсів праворуч Божого престолу. Тож думайте про того, хто витерпів від грішників таке велике проти себе противенство, щоб ви, ізнемігшись, не впали духом (Лист до євреїв 12, 1-3).

—o—

Учасники синоду висловлюють подяку

Блаженніший Йосиф в імені синоду владик Української Католицької Церкви висловив подяку за привіти з приводу недавніх ювілейних святкувань та V архиєпископського синоду.

«Всечеснішому Духовенству, Дорогим у Христі Братам і Сестрам!

З нагоди останніх ювілейних святкувань і V Архиєпископського Синоду наспіли дуже численні повідомлення про жертвовані Служби Божі й молитви, привіти, поздоровлення, побажання й щедрі пожертви. Хоч як ми цього бажали б, не маючи змоги відповісти кожному зокрема на ті милі й гарячі вияви прихильности; оцією дорогою прохаємо прийняти найсердечнішу подяку і запевнення поминань у Службах Божих та молитвах за всіх благородних богомольців і жертводавців. Особлива подяка належиться прочанам — учасникам святкувань.

Благословення Господнє на Вас! — † Йосиф, верховний архиєпископ та всі українські католицькі владики.

Дано при храмі Жировицької Богоматері та св. Сергія й Вакха в Римі в день св. Димитрія, 8./XI-26/X 1971 р.».

—o—

Видають брошуру о. Іс. Нагаєвського

На з'їзді членів Товариства священиків ім. св. Андрія прочитано доповідь о. Ісидора Нагаєвського «Українська Католицька Церква в 1945-71 роки». Цю доповідь вирішено опублікувати окремою брошурою.

Дводенний з'їзд відбувся в Лігайтоні, Па. Обговорено багато поточних справ: видання «Ниви», пропам'ятної книги Львівської богословської академії тощо.

Голова товариства о. Володимир Андрушків сказав, що Товариство ім. Андрія має свій статут, має апробату церковної влади і може діяти в усіх країнах. «Нехай не тривожиться серце ваше», сказав він. «Нехай між усіма нами буде любов. По нашій любові пізнати, чиї ми учні».

—o—

Звітує про українські релігійні радіопрограми

На фонд радіопрограм Централі Едмонтонської єпархії в 1970-71 році ось ці установи, товариства, фірми та окремі жертводавці склали свої датки:

210 дол. фірма «Орбіт»; 150 дол. — Преосвященний Ніл; 105 дол. — БУК парафії св. Юрія; по 70 дол.: БУК парафії св. Йосафата, Ліга визволення України; по 60 дол.: д-р М. Снігурович, д-р Я. Онуферко; 35 дол. — II відділ «Доброї волі», БУК парафії Пресв. Євхаристії, ЛУКЖ парафії Пресв. Євхаристії, ЛУКЖ парафії св. Володимира, Апостольство молитви катедри св. Йосафата, парафія св. Йосафата, Братство св. Миколая, Українська едмонтонська щаднича кредитівка, Український Народний Дім, «Сентрал Алберта Міт», «Фемілі Міт», «Астро - Тревел Сервіс», «Арктік Сервіс Стейшен», «Стар Ейдженсіс», о. Ю. Ковальський, о. Д. Гнат, И. Аронець; 30 дол. — адв. П. Саварин, А. і М. Олійник, Л. Месіє; 25 дол. — М. Лаврин; по 20 дол.: Д і К. Шульган, о. Р. Ганкевич, М. Нагірняк, д-р В. Іванець; по 10 дол.: п-і О. Стедник, п-і В. Кушнірик, Г. і А. Галіна; по 5 дол.: п-і О. Грабар, п-і О. Вернер, п-і А. Пилипа.

Звіт про українські релігійні радіопересилання подав недавно голова Централі д-р Ярослав Онуферко.

РАДІОПРОГРАМА. - «Централя українців-католиків — це об'єднуючий орган усіх українських організацій: Братства українців-католиків, Ліги українських католицьких жінок, Українського католицького юнацтва, Товариства українських студентів «Обнова», Братства ім. св. Миколая. Централя має завдання координувати працю українських католицьких організацій для спільної цілі, а саме для добра і розвитку Української Католицької Церкви і спільноти на загальне добро всього українського народу», сказав д-р Онуферко.

«Одною з ділянок діяльности Централі є радіовисилання в цілях виховних, інформаційних та контактних між поодинокими організаціями та членами католицької спільноти. В минулому сезоні 1970 — 71, від початку жовтня до кінця червня, Централя надала 39 радіопередач. Програми були виповнені змістом релігійного, культурного, загально-громадського та інформаційного характеру. Згадати декілька з них: доповіді про українську мову в богослуженнях, інтерв'ю з проф. В. Маркусем про український католицький патріярхат, про українські різдвяні звичаї, інтерв'ю з нашими високошкільними студентами про їх працю, завдання і пляни, інтерв'ю з проф. Пріцаком, з проф. М. Лупулом та іншими».

«В час радіопередач були доповіді наших священиків: о. митрата М. Сопуляка (2 доповіді), о. Я. Федуника (2), о. В. Тарнавського (3), о. Ю. Ковальського (3), о. П. Качура (1), о. М. Нички ЧСВВ (2), о. Р. Кравця ЧСВВ (1), о. Р. Ганкевича (1). З доповідями виступали і брали участь у програмах Централі з нагоди різних національних річниць та подій: д-р Я. Онуферко, д-р М. Снігурович, Гр. Порохівник, д-р В. Гирак, інж. М. Когут, проф. Яр. Славутич, проф. Я. Рудницький, мгр Гр. Якимечко, М. Базюк, Ліда Соробей, Р. Осташевський, Віра Байрак, Леся Фіялка, адв. П. Саварин, Люба Бойко, Катерина Петецька, мгр Марія Фляк, Марія Дитиняк, хор «Мережі» і група пластунів при пластовому курені в Едмонтоні».

«Керівником радіопрограми Централі в сезоні 1970-71 був п. Григір Порохівник».

БЮДЖЕТ. «Для ведення щотижневої радіопрограми Централя потребує бл. 1,500 на рік. На покриття цих видатків складаються «спонзорування» поодиноких програм, які виносять 35 дол., пожертви поодиноких організацій і приватних осіб і збірка раз у році по церквах».

«Звертаємось до загалу підтримувати наші програми фінансово й морально, щоб зробити їх ще цікавішими і кращими».

Подякувавши керівникові програми та всім, що брали в ній участь та підтримували грішми, голова Централі сказав: «Просимо широкий український загал слухати наших радіопересилань, де на хвилях етеру буде лунати живе українське слово, наша музика й пісня, де будуть обговорюватись наші проблеми. Просимо писати завваги і критику, а ми в міру змоги будемо йти назустріч цим вимогам. Листи шліть на адресу: Ukrainian Catholic Council of Edmonton Eparchy, 10825 - 97 Street, Edmonton, Alberta».

Цього року радіопрограму веде п. Роман Осташевський.

Духовним асистентом Централі, яку очолює д-р Онуферко, є о. Юрій Ковальський. Секретар — п. Микола Сус.

ДВАДЦЯТА П'ЯТА НЕДІЛЯ ПІСЛЯ ЗШЕСТЯ

27 листопада

ЛИСТ ДО ЕФЕСЯН: зач. 224

Брати, прошу вас, отже, я, в'язень у Господі, щоб ходили достойно покликанню, котрим вас покликано, з усякою покорою і лагідністю, з терпеливістю, терплячи один одного в любові, стараючися зберегти єдність духа у зв'язі миру.

Одно тіло й один дух, як ви й покликані до одної надії вашого покликання.

Один Господь, одна віра, одно хрещення. Один Бог і Отець усіх, що над усіма, і через все і в усіх.

СВЯТА ЄВАНГЕЛІЯ ВІД ЛУКИ: зач. 53

У той час устав один законовчитель і, спокушаючи його, сказав: „Учителю, що робити мені, щоб осягнути вічне життя?" Ісус же сказав йому: „В законі що написано? як читаєш?"

Той відповідаючи, сказав: „Люби Господа Бога твого всім серцем своїм і всією душею своєю, і всією силою своєю, і всіма мислями своїми, а ближнього свого, як самого себе". Він же сказав до нього: „Правильно ти відповів; роби це і будеш жити".

Він же, бажаючи виправдати себе, сказав Ісусові: „А хто мій ближній?"

Підхопивши ж Ісус, сказав: „Один чоловік ішов з Єрусалиму до Єрихону і попавсь між розбійників; ті, обдерши його і поранивши, відійшли, зіставивши півмертвого. Припадково йшов тією дорогою якийсь священик, і, побачивши його, проминув. Так само й левіт, прийшов на те місце, і, подивившись — проминув.

„Самарянин же якийсь, ідучи дорогою, наблизився до нього і, побачивши, змилосердився. І, приступивши, перев'язав його рани, поливаючи оливою й вином, посадив його на свою скотину й привіз до гостинниці та й доглядав його. А на другий день, від'їжджаючи, вийняв два динарії і дав гостинникові і сказав: доглядай його, а що над це видаси, як повернусь, віддам тобі.

„Котрий же з цих трьох — на твою думку — був ближній тому, що попавсь між розбійників?" Він сказав: „Той, що вчинив над ним милосердя".

Ісус же сказав йому: „Іди й ти чини так".

—o—

Василь (Бил) ГУК (злівого боку) дорадник, який працює в Белтон Герінг Ейд Сентер, 10752 Джеспер авеню, Едмонтон, авторизований едмонтонській корпорації для продажу виробів корпорації Белтон Електронікс, закінчив п'ятиденний перевишкільний курс в національному вишкільному центрі, що відбувся в Шікаґо. Курс переводив шікаґський осередок Белтона, що веде в світі перед у виробі слухових апаратів та електронічних інструментів для переводження дослідів слуху.

Протягом п'ятиденного курсу вибрана група працівників, що працюють в сіти крамниць Белтона, що охоплює прибл. 380 осередків у ЗДА та Канаді, студіювала найновіші технічні осяги в обслузі тих осіб, що дуже слабо чують.

Програму курсів подавав склад учителів, що складався з кількох членів головного керівництва Белтона з додатком фахівців з ділянки слухових апаратів та переводження дослідів слуху.

Гарний Різдвяний дарунок

для Ваших приятелів

УСЬОГО ЗА $5.00

Це річна передплата „Українських Вістей.

Кожного тижня на протязі року Ваші приятелі діставатимуть газету з цікавими вістками зі світу, з дописами про весілля, ювілеї подружнього життя ітд., між якими може бути й згадка про їх знайомих, з цікавою повістю та духовним читанням на кожну неділю.

Ми теж вишлемо новому передплатникові повідомлення, хто для нього замовив передплату як різдвяний дарунок.

Замовлення разом з грішми та нижче надрукованим купоном просимо слати до Адміністрації „Українських Вістей".

Прошу вислати "Українські Вісті" як різдвяний дарунок на таку адресу.

— — — — — — — — — — — — — — — — — —

Ім'я і прізвище нового передплатника: ....

....

Місцевість: .... Пошта: ....

Провінція: ....

Моє ім'я й адреса: ....

....

Залучую: .... дол.

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
UKRAINIAN NEWS

Український католицький тижневик ⊕ Виходить щочетверга в Едмонтоні ⊕ Видає Спілка «Українські вісті» ⊕ Річна передплата в Канаді: $5.00, поза Канадою: 6.00; зміна адреси: 15 центів.

Published every Thursday in Edmonton ⊕ Member of the Canadian Weekly Newspapers Association ⊕ Yearly subscription in Canada — $5.00, in other countries — $6.00.

Ukrainian News, 10967 - 97 Street, Edmonton 17, Alberta

Телефон 422-5708 Telephone

Second class mail registration number 1035.

ВІД ОБРЯДУ ДО ЦЕРКВИ

Коли київський митрополит та більшість його єпископів вирішили відновити давню єдність з Римською Церквою в дусі християнської вселенськости, то цей важливий історичний чин зробила ієрархія Української Церкви, а не ієрархія українського обряду. Та з багатьох різних причин у нас помалу заникало почуття й розуміння власної автономної Церкви. Накінець з Церкви ми стали обрядом.

Події, які останнім часом відбуваються в нас, є не чим іншим, як поворотом від обряду до Церкви. Заникле почуття Церкви оживає; прибите розуміння Церкви зринає знову. Зовсім певно, II Ватиканський собор мав чималий вплив на цю зміну. Проте й умови нашого церковного життя конче підказували потребу єдности та потребу одного спільного керівництва. Адже Українську Католицьку Церкву в Україні насильно ліквідовано, а поза Україною вона розкинута по всіх континентах.

У час V архиєпископського собору в Римі відзначено річницю Берестейської та Ужгородської унії. Це не була ні димова заслона, ні вияв льояльности наших ієрархів, у якій ніхто не сумнівається. Як свідчить послання (його друкуємо в цім числі «УВ»), синод наших владик уважав за потрібне голосно й рішуче запротестувати проти недавнього нахабства керівників Московської патріярхії. Однак головний мотив відзначування річниці Берестейської та Ужгородської уній — указати на єдино правильний шлях, на який ієрархи Української Церкви в 16 сторіччі вийшли і яким їхні наступники хочуть іти далі: зберегти і розвивати Українську Церкву в єдності з вселенською Церквою.

СИНКЕЛ ПЕРШОГО ВЛАДИКИ

Шістдесятиріччя священичого служіння Всечеснішого о. радника Михайла Оленьчука є не тільки особистим радісним ювілеєм цього заслуженого священика; його, колишнього синкела (генерального вікарія) першого українського єпископа Канади, добрим словом згадують усі та вітають з ювілеєм.

Отець Оленьчук народився 1886 року в Тисьмениці. Закінчивши духовну семінарію в Станиславові, 1911 року був висвячений на священика. У 1913 році приїхав до Канади, де душпастирював у багатьох місцевостях: Елмвуд, Саскатун, Брентфорд, Кічінер, Ошава, Летбрідж, Торонто, Гамілтон, Алвена, Канора, Сифтон, Райкрофт, Принс Алберт та інші. Найдовше працював у Вінніпезі, де, крім душпастирства, був помічником бл. п. єпископа Никити Будки, теж його синкелом (генеральним вікарієм).

Пильно виконуючи свої обов'язки, о. Оленьчук ніколи не покидав богословської науки. Він здобув диплом закінчених юридичних студій, а в одному з американських католицьких університетів одержав ступінь доктора філософії. Завжди слідкував за богословською літературою. Едмонтонській епархіяльній бібліотеці він подарував сотні книжок різними мовами. Написав багато статтей у журналах і газетах. Не збираючи грошей для себе, о. Оленьчук часто давав пожертви на церковні та культурні потреби української спільноти Канади.

На цю пору о. Оленьчук, якому сповнилось 85 років, живе в домі старших віком у Гвайтло, в Алберті. Едмонтонський єпископ 21 листопада служитиме в катедральнім соборі Службу Божу «за достойного ювілята», а священикам своєї єпархії дав доручення згадати його у вдячній молитві перед Богом.

Для «УВістей» о. Оленьчук був завжди приятелем, і наша газета вітає його з приводу ювілею, бажаючи Божих ласк та здоров'я.

Священики й миряни вітають V архиєпископський синод

У Вінніпезі 9 листопада відбулася нарада, на якій священики й миряни однодушно ухвалили підтримку ухвалам V архиєпископського синоду.

Нараду скликала Рада українських організацій за патріярхат.

ДОПОВІДЬ. Голова Ради д-р М. Марунчак зробив доповідь про відбуття V архиєпископського синоду на підставі повідомлень преси та інтерв'ю з учасниками історичних подій у Римі. Жодна інша подія українського життя після другої світової війни не знайшла такого відгуку в світовій пресі, як мужній виступ Блаженнішого Йосифа на всесвітньому синоді єпископів та V синод українських владик. Події ці ще такі свіжі і водночас далекосяглі, що нам важко вже тепер належно оцінити їх, сказав доповідач. Він наводив голоси італійської, німецької та американської преси. В нас починається нова доба церковної історії, сказав д-р Марунчак.

Слово в дискусії брали священики й миряни. Вирішено однодушною постановою провести негайну акцію «дару любови та відданости» Блаженнішому Йосифові, голові постійного синоду УКЦеркви. Для виконання цього завдання створено комітет у складі: д-р Юрій Чубатий, о. диякон М. Трач та проф. О. Каліцінський. Цей ініціятивний комітет запросить до співпраці представників парафій та організацій.

РЕЗОЛЮЦІЇ. Ухвалено ось ці резолюції:

— Однодушно шлемо найкращі привітання Його Блаженству Йосифові, Преосвященнішому митрополитові Максимові та всім Преосвященнішим та Преосвященним Владикам — учасникам цього історичного синоду.

— Висловлюємо беззастережне визнання постанов синоду та такий же самий послух постійному синодові нашої УКЦеркви під кермою Його Блаженства Йосифа.

— Закликаємо всю українську спільноту в Канаді та інших країнах давати моральну та матеріяльну піддержку синодальному правлінню УКЦеркви та обіцяємо докласти всіх дальших зусиль у розбудові нашої Матері-Церкви.

— Ми глибоко переконані, що ухвали V архиєпископського синоду зроблені не тільки для добра Рідної Церкви, але теж для добра всієї Вселенської Церкви, як цілости.

— Ці визнання робимо в 375-річчя Берестейської та 350-річчя Ужгородської уній та в обличчі великих, тисячних жертв, які були зложені на жертівнику нашої історії за краще майбутнє Церкви та народу.

УКРАЇНСЬКА ПОМІСНА ЦЕРКВА НА ПАПСЬКОМУ СИНОДІ

(УПБ, Рим) Третій папський синод поставив у програму своїх нарад дві теми: (1) священство та його служіння і (2) справедливість у світі.

Про хід першої частини нарад ми вже повідомляли. Верховний архиєпископ і кардинал Йосиф Сліпий, як теж митрополит Максим Германюк обороняли давні права і дисципліну Церкви Руси-України та всього християнського Сходу.

Відгомін пресових органів радіо та телебачення був неабиякий. Головні пресові агенції подавали до відома, що давнім правом східних Церков і тим самим Української помісної Церкви є висвячувати жонатих на священиків, що це право було затверджене як українською так і римською сторонами в час підписування Берестейської унії 1596 року, що на Сході від ранніх початків християнства існував добровільний целібат, що багато жонатих священників виявили геройську поставу, непохитність у вірі і ревність у найтяжчих умовах заслання і релігійного переслідування, що це право слід надалі зберегти непорушеним.

Обговоривши проблему і стан священичого служіння, синодальні отці перейшли до другої точки наради: справедливість у світі.

Другий Ватиканський собор у декреті «Радість і надія» подав учення про Церкву в сучасному світі. Все ж обставини і часи, в яких живемо, приковують нашу увагу до таких жахливих явищ і подій, як колоніялізм, переслідування релігійне й національне, голод, війни, расизм, соціяльна кривда і т.д. Тому проводові Церкви і Вселенському архиєреєві слушно залежало на тому, щоб Церква сказала своє слово для рішучих заходів у напрямі справедливости у світі.

Нам, українцям, не треба надто розглядатися, щоб завважити сучасну несправедливість у світі. Бож наш народ — поневолений, наші Церкви, Католицька і Православна — в підземеллі, мовчазні й скасовані, вірні цих Церков страждають, терплять на засланнях, у найдальших закутинах Сибіру, а й український народ, що живе в межах своєї рідної, ворогом загарбаної землі, позбавлений основних прав свободи і богопочитання.

З нетерпливістю українці у всьому світі очікували того дня, коли наші митрополити і верховний архиєпископ скажуть повну правду про українську Церкву й народ на такім міжнароднім церковнім форумі, яким є папський синод Католицької Церкви, та представлять дійсний, хоч гіркий стан Української помісної Католицької Церкви й нашого народу.

ДВА МИТРОПОЛИТИ

20 жовтня, на 21-ому засіданні синоду, промовляли два владики Української Церкви: митрополит Максим Германюк і митрополит Амвросій Сенишин.

Владика Максим завважив, що передсинодальний документ про справедливість у світі нічого не говорить про переслідування Церкви. Яканебудь комісія при Об'єднаних Націях могла б представити стан несправедливости у світі під різними аспектами, але всім відомо, що діються переслідування, які вдаряють вірних всіх обрядів задля їх вірности Христові та Апостольському престолові. Жертвою переслідування є Українська Католицка Церква в Україні. Всі єпископи, сотні священиків, черниць і ченців, тисячі вірних ув'язнено і заслано. Багато з них, обезсилені тортурами, муками і примусовою працею в концентраційних таборах, засвідчили мучеництвом свою вірність Христовій Церкві.

Українська Церква, втративши все, 1946 року була проголошена «незаконною».

Важким ударом для екуменізму є факт, що в тому році московський патріярх Алексей з радістю прийняв вістку про знищення Української Католицької Церкви. Подібні заяви зробив його наслідник патріярх Пімен.

Переслідування Церкви й інших християнських спільнот, як теж жидів у Совєтському Союзі, створює прикре становище. Жертви насильства мовчать, бо не можуть говорити. Одначе їхня мовчанка має стати спонукою до великого розголосу для всього людства й Церкви. Бо як же Церква може не чути оцих переслідуваних своїх вірних?

Справа релігійного переслідування, — сказав митрополит Максим, — повинна мати перше місце при розглядуванні синодом справедливости в світі, щоб напрямні для дальшої дії були настільки практичні, щоб можна було усунути несправедливість. Це можна осягнути спільною дією всієї Церкви, пожвавленням співвідповідальности кожного члена Церкви для оборони справедливости, особливо релігійної свободи.

Ми молимося за переслідуваних братів. Та не лише молитвою за свободу Церкви маємо помагати переслідуваним; треба, щоб християни, як громадяни окремих держав, вимагали від своїх урядів, щоб вони всіма дипломатичними засобами опікувалися та бодай полегшили долю переслідуваних.

Далі, відповідальні чинники повинні спільною дією всіх урядів в засязі Об'єднаних Націй вибороти релігійну свободу.

В екуменічних розмовах з іншими Церквами і спільнотами слід звертати увагу на те, щоб вповні була збережена свобода Католицької Церкви.

Того ж самого дня промовляв і митрополит Амвросій Сенишин. Він заявив, що синод не може промовчати придушення релігії й Церкви в різних державах східньої Европи, особливо в Західній Україні, яке було вчинене насильно шляхом етнічної дискримінації, зарозумілости безчесного правління, матеріялістичної аґресивности і безбожної ідеології, потурання певних церковних кол, мовчанки й недостатньої поінформованости великої частини світу та браку сильної публічної опінії в світі.

Засудивши таку несправедливість і заохочуючи людей направити лихо, синод — особливо для заохоти переслідуваних — повинен проголосити священне право кожної людини визнавати свою власну віру (це велика рана проти справедливости, спричинена релігійним переслідуванням), заохотити людство усунути всяке несправедливе насильство проти релігійної свободи, дати почин усім людям доброї волі співпрацювати в тому напрямі, доручити християнським спільнотам та їхнім керівникам протестувати в оборону потоптаних прав, подбати, щоб усі, що ведуть екуменічний діялог, завжди пам'ятали про обов'язок відновити справедливість і усунути якнайбільше ран, завданих тій же справедливості.

Пресова аґенція «Юнайтед пресс інтернешенел» подала, що виступи українських митрополитів були несподівані для ватиканських кіл та викликали «глибоке збентеження» серед тих, що ведуть переговори зі Совєтським Союзом.

ПЕРВОІЄРАРХ

23 жовтня, на 26 засіданні, в присутності Святішого Отця Павла VI, виступив наш первоієрарх, що 18 років страждав за справедливість у світі, за свободу Церкви, за добро свого народу. Промовляючи в імені синоду владик Української помісної Церкви, Блаженніший Йосиф виявив болючу дійсність.

Навряд чи є в світі народ, який би протягом своєї історії зазнав стільки несправедливости, як українці, — сказав Блаженніший Йосиф.

Виборовши власну незалежність у 1918 р., Україна знову була уярмлена російсько-совєтськими комуністами, які безпощадно знищили українську Церкву, ув'язнили всю ієрархію і насильно її приєднали до московського православ'я. Від кінця першої світової війни, з 54 мільйонів українців, 10 мільйонів згинуло з голоду, релігійних переслідувань, від воєн і повітряних нападів.

І сьогодні ще переслідування триває. Совєтський уряд покасував всі єпархії, багато священиків і вірних ув'язнено і заслано. Щоб відправити Службу Божу та уділити вірним Святі Тайни, треба повертатися до катакомб. Увесь народ терпить. Багато вже згинуло.

У Польщі, говорив далі Блаженніший Йосиф, нічого не зроблено, щоб забезпечити пів мільйонові українців основні права. Від тридцятьох років три українські єпархії в Польщі навіть не мають хоч би одного єпископа-помічника. Православні мають там чотирьох єпископів і очікують ще трьох, а нам, католикам східного обряду, загрожує загибель.

У Чехо-Словаччині (Пряшівщина) загинула українська єпархія.

Голос і молитви цього синоду додадуть сили й надії переслідуваним українцям, але хай станеться справедливість.

Українців, що стільки терплять за свою віру, іґноруються та вважається їх за невигідних свідків минулого лиха. Ніхто їх не обороняє, ніхто за них не постоїть, бо вони, мовляв, стоять на заваді церковно-ватиканській дипломатії. Ті ж ватиканські дипломати, однак, обстоюють права латинських католиків у Совєтському Союзі, та водночас забувають про шість мільйонів переслідуваних українців-католиків.

Коли на останньому синоді Російської православної Церкви новообраний патріярх Пімен заявив, що унію Української Церкви з Римом вже визнано за неіснуючу, то ніхто з присутніх дипломатів Ватикану, що там були делеґатами, не протестував. Пропоноване на II Ватиканському соборі створення Українського патріярхату недавно заперечено. Делеґацію сестер василіянок з України не допущено до генеральної капітули.

Народ бачачи, що він забутий тими, за яких він терпить, запитує листовно нашого первоієрарха: «За що ми страждали і за що терпимо?»

Совєтський Союз часто нарікає на колоніялізм у світі, але він сам гнітить людей у своїх власних межах. Гори трупів і ріки крови потекло в час переслідування українців. А їх залишено на призволяще. Вони, свідки віри Христової, почувають себе забутими Церквою, за яку вони терпіли. А тут уже йдеться про «бути чи не бути» Української Католицької Церкви.

Про виступ Блаженнішого Йосифа повідомили пресові агенції. Звідомлення подали римські газети, теж ватиканський «Ль'Оссерваторе Романо».

Голос первоієрарха почують наші брати в Україні і на засланні.

М. ЛІВИЦЬКИЙ НЕ БУДЕ КАНДИДАТОМ НА ПРЕЗИДЕНТА

Підготовляють сьому сесію УНРади

МИКОЛА ЛІВИЦЬКИЙ

На другий рік має відбутися сьома сесія УНРади, і президент УНР в екзилі Микола Лівицький заявив, що він кандидатом на президента не буде.

Заяву цю гість з Мюнхену, зробив декілька разів у час своїх виступів у різних містах Канади. У відповідь на це в одній з наших газет появилася велика стаття, автор якої обвинувачує п. Лівицького за занепад УНРади, де на цю пору екзильний президент залишився тільки з дрібними групами своїх однодумців. У заяві п. Лівицького згадана газета бачить хитрий маневр: Лівицький кандидатом не буде; він жде, щоб його просили, і тоді „доведеться" таки прийняти президентуру.

Що п. Лівицький думає про цю статтю? Він відповів дуже спокійно: «Я читав „Новий шлях". Це їхній погляд. Я своє сказав: кандидатом я не буду».

Президент УНР минулого тижня був в Едмонтоні. В одногодинній розмові з працівниками «УВістей» він говорив про підготову сесії УНРади, даючи відповіді на поставлені йому питання.

ВІД ФІГОЛЯ — ДАЛІ

«Якщо в нас були помилки, то за це ОУН (мельниківська фракція) співвідповідальна», сказав п. Лівицький. Він, очевидячки, вражений тим, що мельниківці, які вчора, в час „чистки", були союзниками Лівицького проти Фіголя, тепер гостро засуджують «диктатора» Лівицького і роблять з нього головного винуватця.

Як п. Лівицький дивиться тепер на давню справу усунення п. Фіголя з посту екзильного прем'єра? «Більшість висловила йому недовір'я. Це буває з прем'єрами в різних країнах. Реакція д-ра Фіголя була надто нагальна».

Чи не міг би він вернутися назад? «Це залежить від д-ра Фіголя і від його ставлення до Державного центру».

Голова УНДО п. Ол. Яворський обвинувачує теперішніх керівників екзильного уряду, зокрема президента Лівицького, в „демагогії": своїх суперників вони обзивають „радянофілями", які „зійшли з самостійницьких позицій". Відповідь п. Лівицького була: «Між українцями є дехто, про кого можна сказати, що зійшов з самостійницьких позицій, наприклад, А. Білинський». Однак між людьми, які були в УНРаді і з неї вийшли, таких нема. «Я заперечую, що в офіційних заявах Державного центру будь-кого з них названо радянофілом», сказав п. Лівицький.

УНДО та УРДП (Українська революційно-демократична партія) роблять закид п. Лівицькому, що він підтримує фракції тих партій. Замість представників партій, до УНРади прийнято „самозванців".

«Ми, — відповів М. Лівицький, — не вмішуємося і не можемо вмішуватися у внутрішні справи партій. Фракція УНДО п. Федорончука навіть не каже, що вона більша за фракцію УНДО п. Яворського. У фракції п. Федорончука, безсумнівно, є старі ундисти. Ця фракція подала заяву про прийняття до УНРади, і їх прийнято».

УРДП Гришка та УНДО Яворського можуть бути прийняті до УНРади. Вони домагаються, щоб у УНРаді були тільки їхні представники, а не представники суперників.

Чому ж такі спори не розсуджує якась комісія державної контролі? «Ні, не комісія, а найвищий трибунал», сказав п. Лівицький.

«Але люди, які тепер питають: «чому не діє найвищий трибунал?», мовчали два роки тому, хоч той трибунал і тоді не діяв».

Про дипломатичну діяльність В. Федорончука, керівника ресорту закордонних справ, були критичні статті в деяких газетах, теж в «УВістях». Екзильний уряд подав У Танові заяву про прийняття до ОН, замість уряду УССР, а Федорончук писав в «Інформації», що цією справою він зацікавив багатьох дипломатів. Дехто з критиків екзильного уряду у цій зовнішній дипломатичній діяльності бачив передусім намагання відвернути увагу української громади від унутрішнього безладдя в УНРаді.

«Ми, — сказав п. Лівицький, — зовсім не надіялися, що наш екзильний уряд буде прийнятий до ОН. Ми просто хотіли подати документ зі заявою, що ми маємо більше право говорити в імені України, ніж теперішній київський уряд. Совєтський Союз не вічний. Наша заява — це свого роду політична асекурація. Щодо розмов з дипломатами, то д-р Федорончук справді мав у Римі зустрічі з амбасадорами багатьох країн».

Чи хоч один обіцяв підтримку, поставився прихильно? «Деякі поставилися позитивно».

НОВА СЕСІЯ

Коли відбудеться сьома сесія УНРади? І головно — де? Лівицький, — пишуть його критики, — боїться робити сесію в Канаді чи Америці, хоч тут куди більше людей.

«Сесія відбудеться в 1972 році, десь протягом травня-липня. Зовсім, певно, не буде вона в Німеччині. Якщо вона буде в Европі, а не за океаном, то тільки тому, що з Европи сподіваємося більше учасників», сказав п. Лівицький.

Незабаром кореспонденційним способом будуть проведені вибори громадського сектора. В УНРаді, крім призначених представників політичних партій, будуть теж вибрані голосуванням люди.

Чому опрацьовано правила для громадського сектора, а політичний сектор далі користується широкими привілеями? Адже чоловік може створити власну політичну партію, записавши до неї жінку й зятя, і сидіти в УНРаді.

«Справді, в нас нема визначеної мінімальної кількости членів партії», сказав М. Лівицький. «Партія, що існує два роки, має статут, виявляє діяльність, може бути прийнята до УНРади».

УНДС (Український національно-державний союз), засновником якого є п. Лівицький, має бл. 300 членів. Членом тієї партії є редактор «Свободи» Іван Кедрин-Рудницький.

Якщо Державний центр має бути передусім живим носієм ідеї УНРеспубліки, то чому не обмежити той центр до двох-трьох осіб, позбувшися екзильного уряду і передпарляменту (УНРади)? Без уваги на труднощі, на думку президента Лівицького, треба не тільки зберегти Державний центр, а теж не звужувати його діяльности.

Чи правда, що Державний центр плянує осісти в Англії? «Ми купуємо будинок в Англії», сказав гість. «Це не значить, що Державрний центр у же найближчим часом покидає Німеччину».

Чи українці в Німеччині відчувають якийсь тиск, відколи Брандт почав говорити з Москвою? «Ні, тиску нема. Однак, атмосфера тепер менше сприятлива не тільки для нас, а теж інших поневолених Москвою народів».

Микола Лівицький, син президента УНРеспубліки Андрія Лівицького, народжений 1907 року, став 1949 року членом екзильного уряду, а 1957 року — його прем'єром. Після смерти Ст. Витвицького був обраний на президента УНР в екзилі.

"BRILLIANT. THE AUTHOR WOULD RELISH SO FAITHFUL AN INTERPRETATION OF HIS WORK. A BEAUTIFULLY MADE FILM" FAMILY

By the winner of the 1970 Nobel Prize for Literature

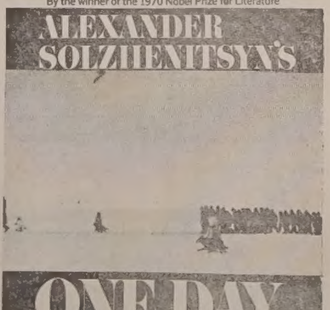

IN THE LIFE OF IVAN DENISOVICH

By the winner of the 1970 Nobel Prize for Literature

Початок п'ятниця 19 ЛИСТОПАДА Показ: год. 7 і 9 веч.

VARSCONA 10907 - 82nd Ave. Telephone 433-3222

Із Конгресу КУК у Вінніпегу: президент КУК о. митрат д-р В. Кушнір у розмові із прем'єром Канади П. Трюдо, поруч д-р М. Снігурович з Едмонтону та його дружина Лотв.
Фото: С. Красонера, Вінніпег

Заклик до українсько-канадських ветеранів

(закінчення з 6 стор.)

ся 1888 року в селі Кудкові, подільської губернії, в тій частині України, що була під володінням Росії. До Канади приїхав Коновал в 1913 р. і працював у лісах.

Коли вибухла перша світова війна в 1914 р., Коновал, як громадянин Росії, що була тоді в союзі з Британією, вступив 12 липня 1915 р. в Оттаві до канадської армії та був приділений до 77-го батальйону. 19 червня 1916 р. виїхав на фронт до Франції й там брав участь у боях з німцями. В бою 7-го листопада того року Коновал виявив надзвичайне геройство. Того дня йому доручено з відділом кількох вояків прочистити криївки, в яких німці ховали скоростріли. В часі тої небезпечної виправи німецький скоростріл сипав з правого боку безперервно вогнем на відділ Коновала. Щоб рятувати свою військову частину, Коновал сам один скочив на окопи, вистріляв залогу німецького скоростріла,а скоростріл приніс до своєї частини. Таким самим способом він другого дня здобув другу ворожу криївку й теж забрав скоростріл. В часі обох наскоків згинуло 16 ворожних вояків. В обох згаданих випадках Коновал вийшов ціло з-під зраду куль, але, відтак був ранений у ногу, яку й утратив. По виході зі шпиталю з одною лиш ногою він був відзначений Хрестом Вікторії. Король Юрій У., який чіпляв йому цю медалю найвищої кляси, сказав при цьому: „Твоє геройство було найбільше в моїй армії". Треба завважити, що відзначених цією медалею англійський король перший віддає почесть.

Відзначений високою медалею Коновал повернувся до Канади й дістав працю сторожа в парляменті в Оттаві. Чистив кімнати, мив підлоги ітд. Щойно покійний посол Антін Глинка зацікавився долею Коновала й переконав тодішнього прем'єра Кінга, щоб Коновалові, як сторожеві, приділено до обслуги кімнату ч. 16, куди заходили губернатор Канади, прем'єр та міністри. В тій кімнати був Коновал в уніформі парляментарного робітника з малою військовою медалею Хреста Вікторії на грудях. Час до часу зверталися до Коновала достойники, що відвідували кімнату ч. 16, й питалися його коли й за що цей українець дістав найвище відзначення Британської армії.

Коновал був свідомим українцем й завжди і всюди підкреслював своє національне походження. Та навіть й те не перешкодило проф. В. Кільборнові (William Kilborn) з Торонтського университету, авторові книжки „The making of the Nation" виданої державним коштом з нагоди 100-річчя Канади, назвати нашого героя . . . „A Russian born Canadian".

Такою, не надто світлою, була кар'єра нашого героя.

* * *

Канадські українці дали, так у першій, як і в другій світовій війні, багато щирих та відданих Канаді героїв. Хоч не всі вони добилися найвищих військових відзначень, але кожний з них наставляв свою груд й жертвував свою кров у обороні Канади. Тому то їхні життєписи повинні бути записані в книзі Товариства Українських Піонерів Алберти, для їхнього добра, добра їхніх родин та добра цілої нашої української спільноти в Канаді. А для будучих поколінь як доказ жертв крови нашої спільноти в обороні Канади.

Всі матеріяли та фотографії просимо слати до: Ukrainian Pioneers Association c/o Dr. N. Holubitsky, 603 Tegler Bldg. Edmonton, Alberta.

Подав Д. Прокоп

ДІСТАВ ШЕВЧЕНКІВСЬКУ МЕДАЛЮ

П. ОСИП ПРИЙМА

п. Осип Прийма

Ми вже згадували, що заслужений едмонтонський діяч п. Осип Прийма дістав на недавньому конгресі КУК Шевченківську медалю. Подаємо деякі дані про нього.

Осип Прийма походить родом з Яворова. В Україні здобув середню освіту, опісля студіював 2 роки теологію, а окрім того фармацію. Щоб уникнути переслідувань поліції (був арештований і просидів 8 місяців у тюрмі за громадську активність в час виборів до польського сойму в 1922 р.), виїхав у 1923 р. до Канади.

Тут був учителем рідних шкіл, музики, народних танків і режисером у Портедж ля-Прері, Саскатуні й Едмонтоні. У Саскатуні був співосновником і першим директором бурси ім. М. Шашкевича, тепер Інститут ім. А. Шептицького. У Саскатуні одружився з п-ою Анною Лиховид.

Писати про працю Осипа Прийми в Едмонтоні, зокрема про його працю для УНДому — трудно.

Пропам'ятна книжка УНДому є найкращим того свідченням й доказом. До речі, УНДім ще 6 грудня 1958 р. відзначив 30-річчя цієї праці Осипа Прийми окремим бенкетом. Фактом є, що Осип Прийма був і є одним з найбільш заслужених українських католицьких діячів Алберти. (За „Пропам'ятною книгою УНДому в Едмонтоні" — стор. 470).

До того треба додати, що п. Прийма дістав почесні грамоти: УНДому, БУК та Українських піонерів, що їх давала катедральна парафія св. Йосафата в Едмонтоні.

В 1954 р. п. О. Прийма одержав папське благословення.

МОЇ КАНАДСЬКІ ШЛЯХИ

(закінчення з 6 стор.)

шові позички („мортгеджі"), грошей не було й позичок не було чим сплачувати й мортґеджові компанії забрали Рудикові будинки за позички. Рудикові була залишався лише будинок на Джеспер ((„Рудик блок"), але й той поволі пропадав, бо на будинкові був довг, невеликі прибутки пожирали відсотки від позичок, а сама позичка залишалася неплачена. Так Рудик зійшов поволі на бідного чоловіка. Йому залишилася була ще хата при 92-ій вулиці, на полудне від Джеспер авеню, але мені здається, що й цю забрала мортґеджова компанія за довг. Рудик не піддавався й шукав за іншими джерелами прибутку. Одного разу прийшов він до мене й сказав, що має плян виробляти каву та ячмінні крупи („порридж") з ячменю. Для цього вже мав навіть якісь машини. Але ні одно ні друге не вдалося поширити й з того пляну не вийшло нічого.

Павло Рудик мав перше українське бюро продажу нерухомостей в Едмонтоні, в якому працював м.ін. Василь Чумир, автор обширних споминів про українських поселенців, де описов теж докладно своє життя. Цю книжку можна ще купити й ті, що цікавляться історією українського поселення в Канаді, повинні цю книжку прочитати. Я подам лише деякі загальні дані про покійного Чумера.

Покійний Василь Чумер приїхав до Канади й заїхав до Смокі Лейк, де відкрив свою крамницю. У Смокі Лейк жили в тому часі переважно наші поселенці з Буковини. Враз із буковинськими поселенцями приїхала й Російська Православна місія, яка збудувала там православну церкву. Вони мали своїх священиків. Здається мені, що там найдовше душпастирював наш галичанин о. С. К.

В. Чумер, скоро після приїзду до Смокі Лейк, почав враз із другим власником крамниці покійним Кінасевичем будувати українську православну церкву.

До них пристали ще деякі наші українські бизнесмени, пам'ятаю лише одного Костинюка, інших імена призабув, й вони спровадили українського православного священика, який там туже гарно працював й Смокі Лейк поволі став добрим українським осередком. Про ті речі багато написав В. Чумир у своїх споминах, тому я того не заторкую.

(Закінчення в черг. числі)

ГОЛОС МАЄ МЕЙОР ЕДМОНТОНУ

Цікаве з Франкфурту – Німеччина

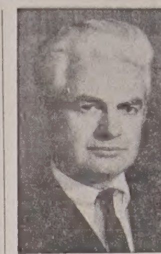

посадник А. ДЕНТ

Франкфурт, Західна Німеччина. В цьому місті, що має 620,000 мешканців, я мав зустріч з головним комішенером для культурних справ.

Місто має одинадцять театрів, з яких чотири веде місто само, оплачуючи театральних акторів; інші вдержуються при помочі системи різних допомог (грентів). Гроші для міського парку приходять з іншої частини міського бюджету. Працівники цеї частини міської адміністрації турбуються передусім про розвагу для мешканців міста, яка одначе є зовсім іншого роду, як та, що її пропонують своїм мешканцям канадські міста, причому в міський бюджет для розваг, що має 60 мільйонів німецьких марок прибл. 18 мільйонів долярів), є включені теж бібліотеки.

Теж у Франкфурті я стрінувся з людьми, що працюють в електривнях, що належать містові й доставляють електрику до міських будинків. Франкфурт має кілька електрівень. Як я притому довідався, що вони рівнож з вживаної до охолоджування в електрівнях води добувають тепло, я попросив, щоб мені дозволили піти й оглянути одну з таких електричних станцій, що витворюють електрику й огрівання для доокличних будинків.

Електрична станція дістає свою енергію з газу природного і зі штучного газу, а цей газ здобувають із спалювання сміття недалеко від електрівні. Протягом літа для витворювання електрики вистарчає вповні газ, витворюваний із спалювання сміття й відпадків й зовсім непотрібно вживати природного газу. Зате зимовою порою, коли треба далеко більше енергії для огрівання гарячою водою, то ґенератори в електрівні користуються природним ґазом й газом, видобуваним із спалювання сміття.

То є надзвичайно добра метода для видбування енергії. Проте керівники електрівні пояснили мені, що то вправді не виплачується витворювати тепло, мів, але це робиться на те, потрібне для огрівання дощоб позбутися горячі, яку витворюють ґенератори в електрівні, а не випускати гарячої води в ріку. В той спосіб усувається більше джерело затроювання (полюції) води в ріці. Мені було сказано, що більше німецьких міст стосують таку методу. В печі, що спалює сміття, горяч вистарчає вповні на спалення всіх органічних матеріялів, залишаючи неспаленим лиш скло й метал. Температура, при якій спалюється сміття, досягає 900 ступенів й для вдержання цеї температури непотрібно ніякого іншого пального. Метал добувається зі сміття при допомозі магнетних поясів, а скло і пливкий попіл закопують в землю в означених місцевостях.

Я мав нагоду стрінутися також з п. Куртом Сталом, директором Німецького банку та двома його товаришами д-ром Клявсом Ґертнером та д-ром Петром Ґрансніком. Ми найперше обговорювали справу фінансування міських видатків. Я домовився за посередництвом мого екзекутивного асистента Аллена Ров, що в Едмонтоні відбудеться зустріч п. Сталя із міськими урядниками для обговорення цеї справи. Зокрема цей німецький Банк звичайно не зичить грошей ніяким муніципалітетам у світі. Одначе він є готовий позичити гроші Едмонтонові, якщо це можна буде поладнати в тій формі, щоб це була комбінація канадських долярів та німецьких марок. В цій дискусії брали участь наш комішенер для економічних справ п. Е. Т. Адамс та п. Кітс Берри міський контролер-скарбник.

Дальшою справою наших розмов було фінансування німецької індустрії та торгівлі в місті та кругом міста Едмонтону. В цьому випадкові представники Німецького банку виявили зацікавлення й погодилися говорити в цій справі відносно фінансування з міським координатором для міської промисловості п. ЛеКлерк.

В суботу я був з відвідинами у фабриці вин Ґунтрум, яку веде Луї Ґунтрум в Опенгайм. Ґунтрум є найбільшим експортером вин до Канади й я мав зустріч із його кузеном Петром Ґунтрум в Едмонтоні, заки я поїхав до Німеччини. Ми обговорювали можливости переливання вина з бочок до пляшок у Канаді. Одначе п. Ґунтрум сказав мені, що тепер є намагання висилати вино в пляшках, а тимбільше, якщо йдеться про Канаду, де продається відносно небагато вина, то фабрики вин воліють висилати вино у пляшках.

Франкфурт щойно відкрив був свою першу лінію скорої підземної залізниці. Я цікавився, як підземна залізниця діє та дивився, як вона працює. Протягом найближчих десяти років Франкфурт урухомить ще дві дальші лінії й управа міста сподівається зменшити значно затруєння повітря через зменшення числа автомобілів в центрі Франкфурту.

Айвор Дент, мейор

ЗАХОДАМИ РЕФЕРЕНТА ПАТРІЯРХАЛЬНОГО ФОНДУ
ПАРАФІЇ СВ. ВОЛОДИМИРА И ОЛЬГИ В ЧІКАГО

ПОЯВИЛАСЯ ЦЯ ПРОПАМ'ЯТНА КОНВЕРТА

ОСІБНИЙ ВАРІЯНТ МАЄ НАДРУК:
Тут відбувся 31.X. - 5.XI.1971
П'ЯТИЙ АРХИЄПИСКОПСЬКИЙ СИНОД
УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ

Філятелісти: Пишіть по інформації на адресу, що на конверті.

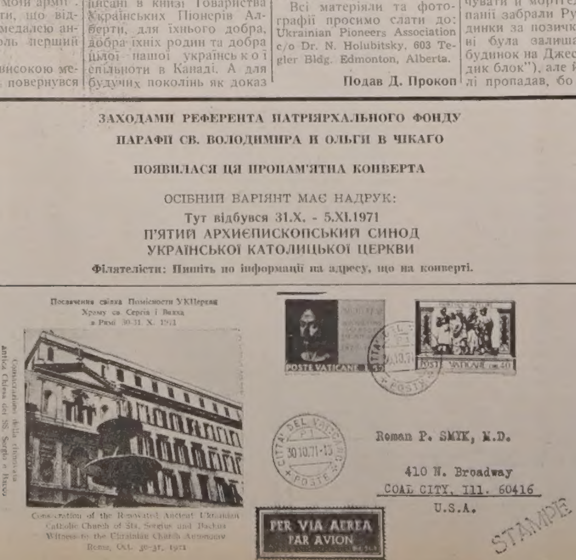

ПОШИРЮЙТЕ ВАШІ ГОРИЗОНТИ

. . . ЗА ДОПОМОГОЮ ЦИХ ВЕЧІРНІХ КУРСІВ

Реєструйтеся вже тепер на ці вечірні курси, що зачинаються 5 січня

SPECIAL INTEREST COURSES
- understanding children with learning disabilities
- Horsemanship
- Ecology
- More things in Heaven and Earth
- Danish, Norwegian, Swedish, Icelandic
- Thinking and Feeling
- Metric conversion
- Effective reading
- History of the Labour movement in Canada
- Industrial supervision
- Stock market and Commodity trading
- Students study services
- Cree as a second language
- English as a second language
- French as a second language
- German as a second language
- Italian as a second language
- Conversational French
- Forces that shaped Canada

CREDIT COURSES
ACADEMIC
- Verbal and non verbal communication
- English literature
- Electrical Fundamentals
- Introductory Psychology

BUSINESS & ADMINISTRATION
- Financial Accounting
- Administrative Principles
- Marketing Fundamentals
- Typewritting I
- Shorthand I (Pitman)

APPLIED ARTS
- Introduction to Advertising
- Fundamentals of Photography
- Personal Development
- Fashion and design
- Introduction to media
- Audio-visual equipment
- Basic Reporting
- Typography
- Introductory Psychology
- Evolution of Law and History of Police Forces
- Criminal Law and Justice
- Introductory criminology

APPLIED SCIENCE
- Introductory Statistics

Відкрита теж реєстрація на ці курси, що тривають увесь час
- Instructional Assistants
- Journalism
- Fashion sales
- Audiovisual Technician
- Police Science
- Secretarial Sciences
- Business Administration
- General Arts & Sciences
- Medical equipment operator-technician

ЗА ДАЛЬШИМИ ІНФОРМАЦІЯМИ ЗВЕРТАЙТЕСЯ ДО

Grant MacEwan COMMUNITY COLLEGE
10046 - 101A Ave., Edmonton, Ph. 425-8810 "A NOW COLLEGE FOR A NOW WORLD"

Йорктон, Саск.: срібний подружий ювілей

Д-РА ПЕТРА І Д-Р СТЕПАНІЇ ПОТОЦЬКИХ

д-р Петро і д-р Степанія Потоцькі

Субота, 18 вересня вечером українська католицька заля в Йорктоні, Саск., була свідком незвичайної врочистості: бенкету, що ним йорктонська громада вшановувала 25-річчя подружжя своїх лікарів д-ра Петра та д-ра Степанії Потоцьких. Цей бенкет приготовили приятелі ювілятів.

Перед 45 роками в 1926 р. до Йорктону приїхав молодий лікар д-р Петро Потоцький. Сейчас після приїзду він з повною посвятою віддався своїм лікарським обов'язкам, служачи хворим на кожний поклик, у день і в ночі, так у своїй лікарській канцелярії, як і по далеко віддалених домах хворих у місті та на фармах. Завжди й кожному спішив із лікарською допомогою, не жалуючи ні своїх сил ні здоров'я. Наші українські інституції в Йорктоні: манастир оо. Редемптористів, манастир Сестер Служебниць і Академія Пресв. Серця, манастир Братів Християнських шкіл і Колеґія св. Йосифа мали його своїм домашнім лікарем. Мешканці Йорктону та околиці радо спішили до нього за порадою, бо завжди знаходили в нього пораду й поміч у своїх хворобах. В 1946 р. д-р Петро звінчався з д-р Степанією, дочкою Петра й Марії Петрик. З того часу обоє молоді лікарі служили із правдивою посвятою всім, що до них зверталися за допомогою. Від того часу вони врятували життя неодному смертельно хворому, а багатьом хворим злагіднили їх терпіння. Тож не диво, що йорктонська громада, користаючи з їнього срібного подружого ювілею, старалася висловити їм якнайкраще свою вдячність.

Український католицький народний дім у Йорктоні, святочно прибраний, заповнився вщерть йорктонськими громадянами. Жіноцтво приготовило величавий бенкет та багау вечерю. При головному столі засіли наші ювіляти: д-р Петро й д-р Степанія Потоцькі, їхні дружби: п. Іван Потоцький, брат Петра, п-і Єлисавета Петришин, сестра ювілятки, а поруч них визначні гості та промовці на бенкеті. Господарем бенкету був Брат Методій ЧХ-Б. П-і Марія Стрільчук і п-і Анастазія Шордій причинили ювілятам та їхньому почотові весільні букети-корсажі. На початку бенкету протоігумен оо. Редемптористів о. П. Малюга проказав молитву, після чого всі засіли до вечері. Під час бенкету було багато промов. Вд міста Йорктону промовляв посадник міста А. Белій, а по ньому шкільний товариш ювілята з університетських часів д-р С. Гюстин. Суддя п. А. Кондрат вніс тоаст в честь ювілятів й переповів коротко історію їх життя. Від імені оо. Редемптористів та українців католиків промовляв о. М. Кучмяк, від Сестер Служебниць та Академії Пресв. Серця Сестра Мехтильда, від Братів Християнських шкіл Брат Методій, від української православної громади о. Микола Стеценко. Всі бесідники сердечно дякували ювілятам за їхню жертвенну лікарську працю й підкреслювали їхні великі заслуги для мешканців Йорктону та околиці. Спільний дарунок від усіх приявних на бенкеті вручили п-і Марія Деревівська і п-і Марія Попович. Брат Методій вручив ювілятам грамоту признання за 70 років (45 і 25) спільної лікарської праці обоїх ювілятів. На ювілей наспіло багато гратуляційних телеграмів, писем і квітів, а між ними привітальне письмо від Преосв. Кир Андрея Роборецького з Саскатуну. На бенкеті були теж гості з дальших околиць, м.і. з Саскатуну п-і Катерина Гнатюк, заступниця крайової голови ЛУКЖ і п-і Слава Кусий з дітьми.

Милий і радісний настрій бенкету оживив короткий, але дуже гарний концерт Сестер Служебниць: одна Сестра відспівала гарним, ясним голосом сольо: „Владико неба і землі" з опери Артемовського „Запорожець за Дунаєм" і „Діво Маріє" Гунода. Квартет інших Сестер відспівав з артистичним відданням „Ювілейну кантату" укладу одної Сестри та одну англійську пісню — побажання. До всіх пісень акомпаніювала на фортепіяні одна із Сестер. Концерт Сестер Служебниць приявні нагородили довготріваючими оплесками. На заклик господаря бенкету приявні відспівали пісню, що дуже добре відповідала настроєві бенкету: „Де згода в родині". Під кінець бенкету, щиро зворушений, д-р Петро дякував сердечно всім приявним за участь, бесідникам за промови та побажання та всім, що причинилися чимнебудь до приготування бенкету. Після того відспівано многоліття і о. М. Стеценко закінчив бенкет молитвою.

Після бенкету приявні підходили по черзі до ювілятів, щоб особисто привітати їх з ювілеєм та подякувати їм за їхню старанну лікарську допомогу та опіку. При цьому кожний учасник діставав на пам'ятку кусок ювілейного „коровая". Треба зазначити, що за ревну діяльність для нашо Церкви, а зокрема для Ліги Українських Католицьких Жінок Апостольська Столиця уділила п-і д-р Стефанії Потоцькій високе папське відзначення „Про Екклезія енд Понтіфіче". Це відзначення вручив Преосв. Кир Андрій (Роборецький) д-р Степанії 8 березня 1964 р. В 1971 р. всеканадський з'їзд українців католиків в Торонто вибрав д-р Степанію всеканадською головою Ліги Українських Католицьких Жінок у Канаді.

Шановним ювілятам п-ву д-рам Потоцьким бажаємо з нагоди ювілею многих та благих літ прожити та дальше працювати успішно для добра їхніх пацієнтів та нашого народу й нашої Церкви.

о. С. Б. ЧНІ

Едмонтон, Алберта

ПОХОРОН БЛ. П. ВАСИЛЯ ПАЛЮШКЕВИЧА

бл. п. Василь Палюшкевич

В суботу, 23 жовтня розійшлася по Едмонтоні сумна вістка, що, по короткій недузі в лікарні, відійшов у вічність на 65-ому році свого трудолюбивого життя бл. п. Василь Палюшкевич. Ця сумна вістка пригнобила його рідних та знайомих у Канаді та в Україні. Покійний Василь народився в селі Барилові, Західна Україна, 26 липня 1906 р. Як вибухла перша світова війна, його батько залишив його 8-літним хлопчиком із матір'ю, а сам пішов на війну. Після війни його батько, як і багато інших, не вернувся із війни й його мати залишилася вдовою із дочкою Катериною та тоді 12-річним Василем, якого ждала велика праця. В часі війни знищено та спалено всі хати та господарські будинки в селі й після війни, треба було їх відновляти. Молодий тоді юнак Василь допомагав, по своїм силам матері в відбудові господарства. За кілька років він підріс, змужнів і одружився з Анною Долайчук й завів родинне життя поруч матері. Бог поблагословив подружжя чотирма синами та одною донею. Щоб улегшити життя своїй матері, він перебрав усю господарку в свої молоді руки.

Як його сини підросли, стали йому помагати в господарці й йому стало життя легше. Молодий ще тоді батько тішився, що незабаром сини підростуть й будуть вести господарку й йому стане легше жити. Та до того не дійшло. Вибухла друга світова війна, в часі якої знищено село знову. Покійний не хотів переживати дальших боїв, залишив усе спалене й знищене в рідному селі й помандрував у світ із тою думкою та надією, що колись повернеться й знову все відбудує. Та так не сталося. Переживши воєнну заворуху, він залишився живим і здоровим у Західній Европі, звідки нав'язав зв'язок з Григорієм Панасюком з Едмонтону, який його спровадив до Канади та заплатив йому кошта подорожі. Покійний працював через 1 рік на фармі Сема і Лесі Сич, а відтак відкрив невелику шевську робітню в містечку Смокі Лейк. Через короткий час працював він при будові домів, а відтак, заробивши троха грошей, відкрив власну фризієрню, де вже працює сам для себе. Тут він вспів заощадити троха грошей і став допомагати родині в Україні.

Та його задушевною мрією було побачити свою одиноку доню, яку він залишив у дома маленькою дівчиною. Він почав робити довгі старання, щоб її спровадити на відвідини до Канади й врешті діждався потрібного дозволу. Та кілька тижнів перед її приїздом, він несподівано захворів серцевою недугою й, по двох тижнях помер. Не довелось йому побачити своєї доні, натовoритись з нею та натішитись тою, на яку він так довго ждав.

Похорон покійного зачався панахидою, що її в п'ятницю, 5 листопада в каплиці похоронного заведення Парк Меморіял відслужили о. Я. Федуник, о. Б. Снігурович та о. Р. Ганкевич. В суботу, 6 листопада в церкві Пресв. Евхаристії о. Я. Федуник та о. Б. Снігурович відслужили заупокійну Службу Божу та похорон та відпровадили тлінні останки покійного на український цвинтар св. Михаїла в Едмонтоні.

Після похорону відбувся поминальний обід. На похороні була приявна доня покійного Стефка Дідик, що приїхала з України, але не застала батька в живих. Був теж стриєчний брат Іван Гнатюк з Вінніпеґу, односельчане, краяни та знайомі. В часі обіду дочка покійного склала подяку всім, які чимнебудь причинилися до звеличання похорону покійного та допомогли їй у переведенні похорону, як теж усім учасникам похорону. Зі збірки, що її перевів п. Г. Панасюк, передано 22.00 дол. на „Українські Вісті". За жертву щиро дякуємо, а покійному Василеві нехай гостинна канадська земля буде пером. Вічна йому пам'ять!

В. Зінчук

Едмонтон, Алберта

ПОХОРОН БЛ. П. К. УЛЮЩАК

бл. п. Катерина Улющак

В "Українських Вістях" з 28 жовтня надруковано допись про похорон бл. п. Катерини Улющак, що відбувся 3 серпня в Едмонтоні.

Через неувагу не поміщено кліші покійної, що робимо тепер.

Родину та знайомих перепрошуємо за недогляд.

Вог, Алберта

ПОХОРОН БЛ. П. ВОЛОДИМИРА ГУЛИКА

бл. п. Володимир Гулик

В дописі про похорон покійного не поміщено його світлини. Містимо тепер, а родину перепрошуємо за недогляд.

Заклик до українсько-канадських ветеранів

Товариство Українських Піонерів Алберти збирає матеріяли до другої книжки, що буде надрукована в англійській мові в 1972 р. Один з розділів тої книжки буде присвячений військовим ветеранам Алберти, що служили в канадській армії в часі першої та другої світових воєн. Вони проливали свою кров в обороні Канади й деякі з них полягли на полі слави, а інші повернулися з війни інвалідами. Обов'язком їх живучих товаришів, їх родин та кревних є подати їхні імена, щоб їх записати золотими буквами в згаданій вище книзі, яка появиться друком під заголовком: „The Ukrainians in Alberta".

У зв'язку з тим редакційний комітет книжки прохає про слідуючі дані:

1. Ім'я та прізвище ветерана чи ветеранки.
2. Дата та місце народження.
3. Дата вступлення до канадської армії.
4. На якому фронті воював, або в якій частині і де відбував військову службу.
5. Якщо згинув, де та коли.
6. Живучих ветеранів проситься подати точні теперішні адреси та чим займаються.
6. Просимо долучити теж світлини ветеранів та подати всякі додаткові інформації.

Для приміру подам дуже короткий примір, як така біографія ветеранів повинна виглядати:

Пилип Коновал, народив-

(закінчення на 7 стор.)

Перше українське бюро продажу нерухомостей в Едмонтоні. На світлині власник бюра Павло Рудик, його співробітник Василь Чумер та секретарка.

МОЇ КАНАДСЬКІ ШЛЯХИ

КАН. УКРАЇНЕЦЬ — АМЕРИКАНСЬКИМ СЕНАТОРОМ

В. ГАВРИШ

Як я згадував давніше про деяких наших визначніших українських поселенців у Алберті, що вибивалися на чільне місце своїми здібностями, а відтак й доробилися гарного майна, то між тими я згадував теж і Павла Рудика, по якому ще й досі залишився на Джеспер авеню будинок („Рудик блок"). Він був не лише найбогатшим тоді в Алберті українцем, але й найбільше жертвенним на українські цілі. Як переводили якусь збірку, то Рудик звичайно говорив: „Ви збирайте наперід самі, а я потім додам рівно стільки, кілько ви всі зберете". І так завжди робив. Я згадував, що він мав двох синів Івана й Пилипа, які оба виїхали до ЗДА. Але про них я тоді не згадував нічого. Недавно я стрінув свойого знайомого п. Ф., з яким я говорив про родину Рудиків й від нього я дістав досить багато цікавих інформацій, які хочу й подати читачам моїх споминів.

Як я вже згадував, Павло Рудик приїхав до Канади 1898 р., а вже 1913 р. після приїзду до Канади, кандидував на посла. Зараз Рудик познайомився з молодою українською дівчиною з Чипмен з родини Степанин. В тій самій родині оженився з другою дівчиною другий визначний українець Роман Ґонський, який відтак став винахідником й змінив своє ім'я на Ґонсетт. В той спосіб Ґонський та Рудик стали шваграми. Ґонський почав відразу працювати над своїми винаходами. Він працював зразу в невеликій будці („шеку"), який ще й досі стоїть на 103 авеню та 96-ій вулиці. Він там доповнив був якісь свої винаходи до грамофона. Одначе він побачив, що в Едмонтоні далеко не зайде зі своїми винаходами й тому виїхав до Каліфорнії, де доробився великої слави як винахідник, а теж і чималого майна. Ґонський, чи Ґонсетт, завжди признавався до свого українського походження й приніс нашим поселенцям велику славу. Його дружина Ірина живе й досі в Каліфорнії та цікавиться українським життям. Вона створила при Албертському університеті поважну бібліотеку імені свого чоловіка та призначила поважну суму на студентські стипендії. Ґонсетта пошанував і Албертський провінційний музей, в якому є деякі перші його винаходи. Його працю продовжує гідно його син Фауст. Ґонський, чи Ґонсетт залишив по собі добре і славне ім'я й українці можуть бути горді на цього сина української землі. Я чув, що хтось збирається написати повний життєпись Ґонського. То буде добра й корисна книжка й з неї довідаємося точно про всю працю й осяги нашого славного українського поселенця.

Як я вже згадував, Рудик мав свій будинок на Джеспер і 97-ій вулиці, який і досі називається „Рудик блок". Окрм того Рудик був власником готелю „Інтернешенел", а окрім того залю на 96-ій вулиці та 106 авеню. Там була теж Рудикова бурса. Поруч була пресвітедіянська церква, що опинилася згодом в руках наших радикалів, а відтак наших комуністів.

До 1914 р. між нашими українськими поселенцями були деякі навіть дуже багаті люде. Але, як прийшла перша світова війна в 1914 р., вона змела їх майже всіх з лиця землі. Не пощадила вона теж і Павла Рудика. На деяких його будинках були поважні гро-

(закінчення на 7 стор.)

Styles Denture Clinic
C. H. STYLES.
Certified Dental Mechanic
206 McLeod Bldg. — 424-9645
10128 - 100 St., Edmonton

ELIK'S BOTANIC HERBS
Лікування зелами у виді порошку, НЕ ТРЕБА ВАРИТИ — НІ ЗАНУРЮВАТИ В РІДИНУ. Приготовані реєстрованим аптикарем. Вони принесуть знамениті вислідн. Вони помагають просувати отруйні збиті відходи з системи травлення, діють на печінку і побуджують жовчеві соки, що спричиняють правильне випорожнювання кишок. Вони мабуть, нетралізують СЕЧОВІ КВАСИ І ВАП'ЯНІ СОЛИ, які засмієують невтралізують СЕЧОВІ КВАСИ і спричинюють тугість, опухнення, болі та хоробливість.
Без ріжниці, як ви застарі, або як знеохочені, спробуйте за всяку ціну цього лікування зелами, які принесли полегшу у вище згаданих недугах багатьом терплячим.
Ціни: $2.50 і $3.50
ELIK'S DRUG STORE
Dept. UN
222-20 St. W., Saskatoon,

НА ПРОДАЖ
РІЗДВЯНІ КАРТКИ
Зайдіть або напишіть до „Українських Вістей"
(UKRAINIAN NEWS, 10967 - 97 St., Edmonton, Alberta)
по гарні різдвяні картки:
► 16 українських карток — $1.75
► 18 українських карток — $1.75
► 21 українських карток — $2.00
► 21 англійських карток — $1.50
Картки висилаємо тільки тим, хто із замовленням пришле гроші.
Закресліть зверху, котрих карток бажаєте і вишліть нам:
NAME ....
ADDRESS ....
....

ВЕЛИКА УКРАЇНСЬКА АПТЕКА
MARKET DRUGS LTD.
через дорогу від міського ринку (маркету)
10203 - 97 вул., Едмонтон, Алберта
Борис А. Фербей і п-і Леся Івасюк
Найбільший склад дріжджів та всіх додатків до виробу домашнього вина.

Український вечір в німецькому ресторані!
КОЖНОГО ЧЕТВЕРГА, від 8-ої години вечора в ресторані „Гофбройгавс" будуть подавати українські страви.
Того вечора в ресторані українська оркестра буде приграватн українські мелодії, а ансамбль українського танцю **„КОБЗАР"** буде танцювати українські танці.
Очевидно, що, на бажання, можна буде дістати і всі німецькі та канадські страви, що їх ресторан подає щодня.
HOFBRÄUHAUS
Tel.: 422-1742
10209 - 97 St., Edmonton